

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0145/2009

19.3.2009

ДОКЛАД

относно новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон (2008/2063(INI))

Комисия по конституционни въпроси

Докладчик: Jo Leinen

(*) Засилено сътрудничество между комисиите - член 47 от Правилника за дейността на ЕП

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	4
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ.....	17
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ	23
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ	28
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ .	33
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ	37
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ	41
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ	45
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ И ТУРИЗЪМ	48
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ	51
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И РАЗВИТИЕ НА СЕЛСКИТЕ РАЙОНИ	55
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО	59
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ	64
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ	67
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ	72
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ	80
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ	83
ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТЕН КОНТРОЛ	87
ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА.....	89

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон ((2008/2063(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора от Лисабон за изменение на Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, подписан на 13 декември 2007 г.,
- като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, изменени с Единния европейски акт и Договорите от Маастрихт, Амстердам и Ница,
- като взе предвид Хартата за основните права от 12 декември 2007 г.¹,
- като взе предвид Декларацията от Лаакен от 15 декември 2001 г. относно бъдещето на Европейския съюз²,
- като взе предвид Договора за създаване на Конституция за Европа, подписан в Рим на 29 октомври 2004 г.,
- като взе предвид резолюцията си от 7 юни 2007 г. относно пътната карта за конституционния процес на Съюза³,
- като взе предвид резолюцията си от 11 юли 2007 г. относно свикването на Междуправителствена конференция⁴,
- като взе предвид резолюцията си от 20 февруари 2008 г. относно Договора от Лисабон⁵,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по конституционни въпроси и становищата на комисията по външни работи, комисията по развитие, комисията по международна търговия, комисията по бюджетен контрол, комисията по икономически и парични въпроси, комисията по заетост и социални въпроси, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, комисията по промишленост, изследвания и енергетика, комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, комисията по транспорт и туризъм, комисията по

---

¹Харта за основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., провъзгласена в Страсбург на 12 декември 2007 г.

²Европейски съвет в Лаакен, Декларация от Лаакен относно бъдещето на Европейския съюз, SN 273/01, 15.12.2001 г..

³ОВ С 125 Е, 22.05.2008 г., стр. 215.

⁴Приети текстове, P6_TA(2007)0328.

⁵Приети текстове, P6_TA(2008)0055.

регионално развитие, комисията по земеделие и развитие на селските райони, комисията по рибно стопанство, комисията по култура и образование, комисията по правни въпроси, комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, комисията по правата на жените и равенството между половете и комисията по петиции (А6-0145/2009),

1. Нови политики

1.1. Нови цели и хоризонтални клаузи

1. приветства задължителния характер, който Договорът придава на Хартата на основните права и приветства признаването на правата, свободите и принципите, установени с нея за всички граждани на ЕС и лица, пребиваващи на територията на ЕС; подчертава, че Парламентът се обвързва с ангажимента да гарантира пълното зачитане на Хартата;
2. приветства укрепването на представителната демокрация и демокрацията на участието чрез въвеждането, наред с другото, на т.нар. „гражданска инициатива“ (член 11 от Договора за ЕС, в редакцията му от Лисабон (ДЕС)), която позволява на граждани на Съюза, когато са най-малко един милион на брой и са граждани на значителен брой държави-членки, да приканят Комисията да представи предложение на законодателен акт;
3. приветства факта, че на защитата на околната среда е отделено видно място във всички политики на ЕС и че в член 191 от Договора за функционирането на Европейския съюз в редакцията му от Лисабон (ДФЕС), има изрично позоваване на борбата срещу изменението на климата на международно равнище; подчертава, че Парламентът следва да продължи да напътства Европейския съюз да поеме водеща роля във всички политики, свързани с борбата срещу изменението на климата и глобалното затопляне;
4. приветства факта, че ДФЕС свързва изграждането на пространство на свобода, сигурност и правосъдие със защитата на основните права и правния ред в Европейския съюз и неговите държави-членки (член 67 от ДФЕС);
5. отбелязва особено целта за установяване на „силно конкурентна социална пазарна икономика, която има за цел пълна заетост и социален прогрес, и високо равнище на защита и подобряване качеството на околната среда“ (член 3, параграф 3 от ДЕС), като свързва целта за доизграждане на вътрешния пазар с други цели;
6. подчертава със задоволство, че равенството между жените и мъжете вече е част от ценностите на Съюза (член 2 от ДЕС) и неговите цели (член 3, параграф 3 от ДЕС);
7. приветства факта, че съгласно член 208, параграф 1 от ДФЕС „политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие и политиките на държавите-членки се допълват и подсилват взаимно“, докато съгласно валидния понастоящем член 177, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност, „политиката на Общността в областта на сътрудничеството за развитие [...] допълва политиките,

провеждани от държавите-членки“; подчертава нарасналата отговорност на Парламента, при условие че Съюзът ще има по-голяма роля по отношение на инициативата при определянето на политиката, което следва да доведе до по-добра координация на донорите и по-добро разделение на труда, както и до по-голяма ефективност на помощта за „намаляването и, като крайна цел, изкореняването на бедността“ в контекста на Целите на хилядолетието за развитие;

8. счита, че включването на териториалното сближаване като цел на Съюза (член 3 от ДЕС) допълва целите за икономическо и социално сближаване и че въвеждането на правно основание за съответните области ще увеличи правомощията на Парламента за оценка на териториалното въздействие на ключови политики на ЕС; с удоволствие отбелязва, че специалният статут на най-отдалечените региони е потвърден чрез членове 349 и 355 от ДФЕС;
9. приветства въвеждането на хоризонтални разпоредби относно насърчаването на висока степен на заетост, социалната закрила, борбата срещу социалното изключване, високото равнище на образование, обучение и опазване на човешкото здраве, относно борбата срещу дискриминацията и относно защитата на околната среда, които разпоредби ще играят ролята на основни принципи при определянето и осъществяването на политиките на Европейския съюз (членове 9, 10 и 11 от ДФЕС);
10. също така приветства факта, че защитата на потребителите беше подкрепена до степен, която позволява тя да бъде заложена и изпълнявана в другите политики на Съюза и като всеобща задача съгласно член 12 от ДФЕС сега заема много по-видно място;
11. приветства разпоредбата за солидарност, съдържаща се в член 122 от ДФЕС, според която Съветът може да вземе решение относно подходящи мерки, ако възникнат сериозни затруднения при снабдяването с определени продукти, преди всичко в областта на енергетиката;
12. приветства факта, че член 214 от ДФЕС признава хуманитарната помощ като пълноценна политика на Съюза; счита, че част пета, дял III, глава 1 (Сътрудничество за развитие) и глава 3 (Хуманитарна помощ) от ДФЕС предоставят ясна правна основа за развитието и хуманитарната помощ, за които се прилага обикновената законодателна процедура;
13. приветства укрепването на силата на Европейския съюз в областта на гражданската защита, за да се оказва в отделни случаи съдействие и помощ на населението от трети страни (член 214 от ДФЕС);

1.2. Нови правни основания

14. подчертава, че разширяването на външната дейност на Съюза според Договора от Лисабон, включително наличието на ново правно основание и на правни инструменти, оказващи влияние върху свързаните с външната политика области (външна дейност и общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС)/общата политика за сигурност и отбрана), изисква установяването на нов

междуинституционален баланс, който да гарантира адекватен демократичен контрол от страна на Парламента;

15. приветства факта, че въпросите в областта на енергетиката сега са поместени в отделен дял XXI от част трета от ДФЕС и че по този начин действията в тази област ще имат правно основание (член 194 от ДФЕС); при все това отбелязва, че докато по правило се следва обикновената законодателна процедура, решенията по енергийни въпроси остават в компетенцията на държавите-членки, като мерките с фискален характер продължават да изискват само консултация с Европейския парламент;
16. отбелязва със задоволство общите ценности на Съюза, и по-специално услугите от общ икономически интерес и приветства въвеждането на правно основание, което дава възможност за определяне на принципите и условията, при които се доставят услугите от общ икономически интерес в съответствие с обикновената законодателна процедура (член 14 от ДФЕС и Протокол № 26 относно услугите от общ интерес);
17. счита, че промените, въведени с Договора от Лисабон в областта на общата търговска политика (ОТП) (членове 206 и 207 от ДФЕС) допринасят като цяло за засилването на неговата демократична легитимност и ефективност, и по-специално чрез въвеждането на обикновената законодателна процедура и изискването за получаване на съгласие за всички споразумения; отбелязва, че всички въпроси, които попадат в обхвата на ОТП ще бъдат от изключителната компетентност на Съюза, което означава, че вече няма да има смесени търговски споразумения, сключени както от Съюза, така и от държавите-членки;
18. изразява своето задоволство от включването на разпоредба относно европейската космическа политика (член 189 от ДФЕС) и приветства предоставената на Парламента и Съвета възможност да приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, необходимите мерки за установяване на европейска космическа програма; счита, обаче, че думите „като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки“, които се съдържат в този член, може да създадат някои пречки за изпълнението на обща европейска космическа политика;
19. изтъква, че Договорът от Лисабон включва ново правно основание за съвместно вземане на решения по отношение на правата на интелектуалната собственост (член 118 от ДФЕС);
20. приветства разширяването на обхвата на действията на ЕС в областта на политиката за младежта, което насърчава участието на младите хора в демократичния живот на Европа (член 165 от ДФЕС);
21. приветства новото правно основание, предвидено в член 298 от ДФЕС, съгласно което „Институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открит, ефикасна и независима европейска администрация“, с което се осигурява основата за регламент относно административна процедура на Съюза;

22. приветства засилването на правното основание за приемането на мерки на Европейския съюз в областта на предотвратяването и борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза (член 325 от ДФЕС); подчертава факта, че Договорът от Лисабон премахва условието, съдържащо се в настоящия член 280 от Договора за ЕО, че такива мерки „не засягат прилагането на националното наказателно право или управлението на правосъдието“;
23. изтъква, че новите разпоредби на Договора относно съдебното сътрудничество по гражданско- и наказателноправни въпроси съдържат правно основание за приемането на мерки за подкрепа за обучението на магистрати и съдебни служители (членове 81 и 82 от ДФЕС);
24. подчертава, че Договорът от Лисабон предвижда също възможността за учредяване на Европейска прокуратура с цел борба с престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза (член 86 от ДФЕС);
25. приветства факта, че Договорът от Лисабон въвежда задължителни разпоредби за защита на правата на детето във вътрешните и външните цели на Европейския съюз (член 3, параграф 3, алинея 2 и член 5 от ДЕС);
26. приветства включването на туризма като нов дял в Договора от Лисабон (член 195 от ДФЕС), който предвижда, че Съюзът допълва действията на държавите-членки; освен това приветства разпоредбата, че приемането на законодателни предложения, които попадат в обхвата на този дял, ще се извършва в съответствие с обикновената законодателна процедура;
27. приветства факта, че Договорът от Лисабон включва спорта сред областите, за които е предвидено правно основание (член 165 от ДФЕС); по-специално подчертава, че Съюзът най-сетне може да предприеме действия за развитието на спорта и неговата европейска насока и може да вземе надлежно предвид специфичния характер на спорта при прилагането на други европейски политики;

2. Нови правомощия на Парламента

2.1. Нови правомощия по отношение на съвместното вземане на решения

28. приветства факта, че Договорът от Лисабон значително укрепва демократичната легитимност на Европейския съюз, като разширява правомощията на Парламента по отношение на съвместното вземане на решения;
29. приветства факта, че пространството на свобода, сигурност и правосъдие е напълно интегрирано в ДФЕС (членове 67-89), което формално слага край на третия стълб; приветства факта, че повечето решения в областта на гражданското правораздаване, убежището, имиграцията и визовите политики, както и в областта на правосъдието и полицейското сътрудничество по наказателноправни въпроси, ще се вземат в съответствие с обикновената законодателна процедура;
30. счита, че въвеждането на обикновената законодателна процедура в областта на общата селскостопанска политика (ОСП), подобрява демократичната отчетност на

Европейския съюз, тъй като Европейският парламент ще участва равноправно в законодателния процес заедно със Съвета; подчертава, че процедурата на съвместно вземане на решения ще се прилага спрямо цялото законодателство в областта на селското стопанство съгласно член 43, параграф 2 от ДФЕС и това ще се прилага спрямо четирите основни хоризонтални текста в областта на селското стопанство (единната обща организация на пазара, регулирането на преките плащания, регулирането на развитието на селските райони и финансирането на ОСП); посочва още, че законодателството в областта на качеството, биологичното земеделие и дейностите по промоция също ще попадат в обхвата на член 43, параграф 2 от ДФЕС;

31. подчертава, че всяко правомощие на Съвета да приема мерки съгласно член 43, параграф 3 от ДФЕС е подчинено на предварителното приемане, в съответствие с обикновената законодателна процедура, на законодателен акт съгласно член 43, параграф 2 от ДФЕС, който определя условията и ограниченията, свързани с предоставените на Съвета правомощия; счита, че член 43, параграф 3 от ДФЕС не предоставя правно основание или автономно правомощие, които да позволяват приемането или изменението на актове на Съвета, които понастоящем са в сила в областта на ОСП; призовава Съвета да се въздържа от приемането на мерките, упоменати в член 43, параграф 3 от ДФЕС, без да се е консултирал с Парламента преди това;
32. отбелязва, че Договорът от Лисабон въвежда сериозни промени в системата на вземане на решения за общата политика в областта на рибарството и също така ще повиши нейната демократична отчетност; приветства факта, че Парламентът и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат разпоредбите, необходими за постигането на целите на общата политика в областта на рибарството (член 43, параграф 2 от ДФЕС); счита в това отношение, че всички други въпроси, които не се отнасят до определянето на възможностите за риболов и разпределянето на квотите, и които формално са включени в регламента за годишния общ допустим улов и квотите, като например въпросите относно техническите мерки или риболовната дейност, а също така и включването на споразумения, приети в рамките на регионалните организации за управление на риболова (РОУР) на собствено правно основание, следва да се решават в съответствие с обикновената законодателна процедура;
33. приветства въвеждането на обикновената законодателна процедура за приемането на реда и условията за процедурата за многостранно наблюдение (член 121, параграф 6 от ДФЕС), което следва да засили икономическата координация;
34. счита, че задължението на Европейската централна банка (ЕЦБ) да докладва относно паричната политика, е още по-голямо откакто ЕЦБ е призната за институция; приветства факта, че няколко разпоредби от уставите на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) и на ЕЦБ могат да се изменят след консултация с Парламента в съответствие с член 40.2 от устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ; потвърждава, че това не съставлява накърняване на независимостта на ЕЦБ в областта на паричната политика или приоритетите, посочени в Договора;

35. счита член 182 за напредък, поради факта, че за посочените в него многогодишна рамкова програма и изпълнение на Европейското изследователско пространство, ще се прилага обикновената законодателна процедура; при все това отбелязва, че споменатите в този член специфични програми ще се приемат в съответствие със специална законодателна процедура, която предвижда само консултация с Европейския парламент (член 182, параграф 4 от ДФЕС);
36. приветства факта, че по отношение на структурните фондове, Договорът от Лисабон поставя Европейския парламент наравно със Съвета, като заменя действащата процедура на одобрение с обикновената законодателна процедура; счита, че това е особено важно по отношение на структурните фондове за периода след 2013 г., поради това, че се увеличава прозрачността и нараства отчетността на тези фондове пред гражданите;
37. отбелязва, че законодателството за борба с дискриминацията, основава на различия в пола, расата или етническият произход, религията или убежденията, наличието на физическо или умствено увреждане, възрастта или сексуалната ориентация ще бъде подчинено на специална законодателна процедура и ще изисква одобрението на Европейския парламент (член 19 от ДФЕС);
38. приветства факта, че обикновената законодателна процедура ще обхваща мерки, насочени към борбата срещу трафика на хора, по-специално на жени и деца, както и срещу сексуалната експлоатация (член 79, параграф 2 и член 83, параграф 1 от ДФЕС);
39. приветства разширяването на обхвата на вземането на решения с квалифицирано мнозинство в областта на образованието, включително на спорта (член 165, параграф 4 от ДФЕС);
40. приветства факта, че процедурата на съвместно вземане на решение ще се прилага отсега нататък по отношение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (член 336 от ДФЕС), тъй като това ще позволи на Парламента да участва равноправно със Съвета в хармонизирането на този Правилник;

2.2. Нови бюджетни правомощия

41. отбелязва, че Договорът от Лисабон направи бързи промени в областта на финансите на Съюза и по-специално по отношение на междуинституционалните отношения и процедурите за вземане на решения;
42. отбелязва, че Съветът и Парламентът трябва да се споразумеят, в рамките на техните правомощия, относно финансовата рамка на разходите, която става задължителна (член 312 от ДФЕС); приветства факта, че бюджетът в неговата цялост трябва да се приеме съвместно от Парламента и Съвета, в съответствие с многогодишната финансова рамка; приветства премахването на разграничението между задължителни и незадължителни разходи (член 314 от ДФЕС); приветства факта, че приемането на финансовия регламент е подчинено на обикновената законодателна процедура (член 322 от ДФЕС);

43. позовава се на проектодоклада, изготвен от комисията по бюджети, относно бюджетните последици от новостите в Договора от Лисабон: институционалните аспекти и новите правомощия на Съюза;

2.3. Нова процедура на одобрение

44. приветства факта, че опростената процедура за преразглеждане по отношение на въвеждането на гласуване с квалифицирано мнозинство и въвеждането на обикновената законодателна процедура за определени области от дял V на ДЕС или от ДФЕС, изисква одобрението на Парламента;

45. отбелязва въвеждането на „клауза за оттегляне от Съюза“ за държавите-членки (член 50 от ДЕС); подчертава, че споразумението, определящо условията за оттеглянето на държава-членка от Съюза, не може да бъде сключено без одобрение от страна на Европейския парламент;

46. приветства факта, че одобрението на Парламента ще се изисква във връзка с широка гама международни споразумения, подписвани от Съюза; подчертава своето намерение да изиска от Съвета, според случая, да не започва преговори по международни споразумения преди Парламентът да е заявил своята позиция и да позволи на Парламента, въз основа на доклад от компетентната комисия, да приема препоръки на всеки етап от преговорите, които да бъдат взети предвид преди приключването на преговорите;

47. настоятелно призовава всяко бъдещо „смесено“ споразумение, включващо както елементи на ОВППС, така и елементи извън нея, да се третира обикновено въз основа на единно правно основание, което да е пряко свързано с основния предмет на споразумението; отбелязва, че Парламентът ще разполага с правото да бъде консултиран, освен когато споразумението се отнася изключително до ОВППС;

2.4. Нови правомощия за контрол

48. приветства факта, че председателят на Комисията ще се избира от Европейския парламент по предложение на Европейския съвет, като се вземат предвид изборите за Европейски парламент; позовава се на доклада на комисията по конституционни въпроси относно институционалния баланс;

49. приветства факта, че заместник-председателят на Комисията/върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и другите членове на Комисията колективно се подлагат на гласуване за одобрение от Европейския парламент и на вот на недоверие и са колективно отговорни пред Европейския парламент;

50. приветства новата процедура за назначаване на съдии и генерални адвокати в Съда и Общия съд по смисъла на член 255 от ДФЕС, съгласно който решението на националното правителство следва да се предшества от становище относно годността на кандидатите да упражняват функциите на съдия и генерален адвокат, изготвяно от седемчленен експертен комитет, един от членовете на който се предлага от Европейския парламент;

51. подчертава нуждата от прозрачност и демократичен контрол при създаването на Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) в съответствие с член 27, параграф 3 от ДЕС и припомня правото си да бъде консултиран при нейното създаване; счита, че ЕСДВ следва да бъде административно прикрепена към Комисията;
52. очаква внасянето на по-голяма яснота по отношение на критериите за назначаване и оценяване на специалните представители на ЕС, включително определянето и целите на техните задачи, продължителността на мандата им и координирането и допълването им с бъдещите делегации на Съюза;
53. подчертава необходимостта от прозрачност и демократичен контрол във връзка с Европейската агенция по отбрана и нейните дейности, а именно чрез гарантиране на редовен обмен на информация между главния изпълнителен директор на ЕАО и водещата комисия в Европейския парламент;
54. приветства новата си консултативна роля съгласно член 40.2 от уставите на ЕСЦБ и на ЕЦБ във връзка с промяната на състава на Управителния съвет на ЕЦБ;
55. приветства факта, че агенциите Европол и Евроюст ще бъдат обект на по-голям парламентарен контрол (членове 85 и 88 от ДФЕС); затова счита, че предвидената процедура на консултации за създаването на смесени предприятия в областта на научните изследвания и технологичното развитие (членове 187 и 188 от ДФЕС) не отразява духа на правните актове на Съюза при създаването на агенции;

2.5. Нови права относно информираността

56. призовава председателя на Европейския съвет да информира цялостно Парламента относно подготовката на заседанията на Европейския съвет и да докладва за резултатите от заседанията, по възможност в рамките на два работни дни (ако е необходимо на специално заседание на Парламента);
57. призовава председателя на ротационното председателство на Съвета да информира Парламента относно програмите на председателството и относно постигнатите резултати;
58. настоятелно призовава бъдещия заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да се споразумее с Парламента относно подходящи методи за предоставяне на Парламента на пълна информация и за провеждане на консултации с него относно външната дейност на Съюза, като се осигури надлежното участие на всички парламентарни комисии, които отговарят за областите, попадащи в компетенциите на върховния представител;
59. подчертава, че по отношение на воденето на преговори и сключването на международни споразумения, Комисията ще има законово задължение да информира Парламента относно напредъка на преговорите наравно със специалния комитет, определен от Съвета съгласно член 218 от ДФЕС; изисква информацията да бъде предоставяна в същия обем и по същото време, както се предоставя на съответния комитет към Съвета съгласно този член;

2.6. Нови права на инициатива

60. приветства новата роля на Парламента при предлагането на изменения на договорите; той ще се възползва от това си право и ще предложи нови идеи за бъдещето на Европа, когато нови предизвикателства изискват това;
61. приветства факта, че Парламентът ще има право на инициатива по отношение на предложения, засягащи неговия състав, при спазване на принципите, посочени в договорите (член 14 от ДЕС);
62. отбелязва, че Договорът от Лисабон въвежда специална законодателна процедура за приемането на разпоредби относно задълженията и правомощията на временните анкетни комисии (член 226 от ДФЕС);

3. Нови процедури

3.1. Контрол, осъществяван от националните парламенти

63. приветства предоставянето на нови права на националните парламенти по отношение на предварителния контрол по прилагането на принципа на субсидиарност в цялото законодателство на Съюза; счита, че засилването на контрола, осъществяван от националните парламенти по отношение на европейските политики, също ще повиши обществената информираност относно дейностите на Съюза;
64. подчертава, че новите прерогативи на националните парламенти трябва напълно да се зачитат от момента на влизане в сила на Договора от Лисабон;
65. приветства поетия от местните и регионални власти ангажимент за зачитане на принципа на субсидиарност; отбелязва правото на Комитета по регионите да предявява иск в Съда на Европейските общности в случаи на нарушение на принципа на субсидиарност (параграф втори от член 8 от Протокол № 2);

3.2. Делегирани актове

66. оценява напредъка, произтичащ от новите разпоредби относно законодателните актове и йерархията на нормите, и по-специално създаването на делегираните актове (член 290 от ДФЕС), което дава възможност да се делегира на Комисията правомощието да приема незаконодателни актове от общ характер или да изменя несъществени елементи от законодателен акт; изтъква, че целите, съдържанието, обхвата и продължителността на делегирането трябва да са ясно определени от Парламента и от Съвета в законодателния акт;
67. приветства по-специално разпоредбите на член 290, параграф 2 от ДФЕС, който предвижда Парламентът (и Съветът) да имат правото да оттеглят делегирането на правомощия и да представят възражения срещу индивидуални делегирани актове;
68. отбелязва, че ДФЕС, не предвижда правно основание за рамкови мерки за делегирани актове, но предлага институциите да се споразумеят относно стандартна

формула за такова делегиране, която би могла редовно да бъде включвана от Комисията в проектите на законодателни актове; подчертава, че това ще запази свободата на законодателя;

69. призовава Комисията да поясни как възнамерява да тълкува Декларация 39, приложена към Заключителния акт на междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, отнасяща се до консултирането с експерти в областта на финансовите услуги и за това как възнамерява да прилага това тълкуване извън конкретните разпоредби на ДФЕС за делегираните актове;

3.3. Актове за изпълнение

70. отбелязва, че Договорът от Лисабон отменя настоящия член 202 от Договора за ЕО относно изпълнителните правомощия и въвежда в член 291 от ДФЕС нова процедура, „актове за изпълнение“, с която се предвижда възможността за предоставяне на изпълнителни правомощия на Комисията в случаите „когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващи актове на Съюза“;
71. отбелязва, че член 291, параграф 3 от ДФЕС изисква Парламентът и Съветът предварително да приемат регламенти относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителни правомощия от страна на Комисията;
72. отбелязва, че Договорът от Лисабон не съдържа вече основание за действащата понастоящем процедура по комитология, и висящите законодателни предложения, които не бъдат приети преди влизането му в сила, трябва да се изменят, така че да са изпълнени изискванията по членове 290 и 291 от ДФЕС;
73. счита, че за първоначалния период със Съвета може да бъде договорено временно решение, така че да не изникнат пречки в резултат на евентуална юридическа празнота и новият регламент да може да се приеме от законодателя след надлежно разглеждане на предложенията на Комисията;

4. Приоритети за преходния период

74. призовава Комисията да изпрати на съзаконодателите всички висящи предложения, по отношение на които се прилагат нови правни основания и има промени в законодателните процедури;
75. изтъква, че Парламентът ще реши каква позиция ще заеме по отношение на вече приети становища по процедурите за консултация по въпроси, при които се преминава към обикновената законодателна процедура и дали това ще изисква потвърждаване на неговата предишна позиция или приемането на нова; подчертава, че потвърждаване на становища като позиция на Парламента на първо четене може да се гласува само след влизане в сила на Договора от Лисабон;
76. настоява за сключването на междуинституционално споразумение, изключващо възможността висящи законодателни предложения от „третия стълб“, които са

свързани с основните права, да бъдат приемани до влизането в сила на Договора от Лисабон, така че по тези въпроси да е налице възможността за пълен съдебен контрол, докато мерките, които нямат въздействие или имат ограничено въздействие върху основните права да могат да се приемат и преди влизането му в сила;

5. Предложения

77. призовава другите институции да започнат преговори за сключването на междуинституционално споразумение, което да включва:
- а) основните цели на Европейския съюз за периода след 2009 г., напр. под формата на рамково споразумение относно работна програма за парламентарния мандат и мандата на Комисията, започващи през 2009 г.;
  - б) мерките за изпълнение, които следва да бъдат приети, за да се превърне новият договор в успех за институциите и за европейските граждани;
78. изисква да се преразгледа междуинституционалното споразумение между Парламента и Съвета, определящо работните им отношения във връзка с външната политика, включително споделянето на поверителна информация на основание членове 14 и 36 от ДЕС и член 295 от ДФЕС;
79. призовава Съвета и Комисията да обсъдят договарянето на ново междуинституционално споразумение с Парламента, което да предостави на Парламента изрична дефиниция относно участието му на всеки етап от процеса на сключване на международно споразумение;
80. призовава за преразглеждане на междуинституционалното споразумение относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление, като последица от новите разпоредби относно многогодишната финансова рамка (член 312 от ДФЕС) и относно финансовата регламентация (член 322 от ДФЕС);
81. счита, че е необходимо да се предприемат всички необходими стъпки за създаването на европейска информационна и комуникационна политика и разглежда съвместната политическа декларация на трите институции относно комуникацията като полезна първа стъпка към постигането на тази цел;
82. призовава Комисията да представи в най-кратък срок инициатива за изпълнение на „гражданската инициатива“, определяща ясни, прости и лесни за гражданите условия за упражняване на това тяхно гражданско право; позовава се на доклада на комисията по конституционни въпроси относно „гражданската инициатива“;
83. призовава Комисията да приеме регламенти за изпълнение на член 298 от ДФЕС относно доброто администриране, което ще отговори на отдавна отправения призив от страна на Парламента и на Европейския омбудсман за обща административноправна система, уреждаща въпросите на европейската администрация;

84. отбелязва, че Договорът от Лисабон позволява включването на Европейския фонд за развитие в бюджета на Съюза, което ще увеличи демократичната легитимност на важна част от политиката за развитие на ЕС;; призовава Съвета и Комисията да предприемат необходимите стъпки за бюджета на Европейския съюз при предстоящия средносрочен преглед 2008/2009 г.;
85. настойчиво препоръчва да се преразгледа и засили статута на Съюза в международни организации веднага след като Договорът от Лисабон влезе в сила и Съюзът стане правопреемник на Европейските общности;
86. призовава Комисията и Съвета да се споразумеят с Парламента относно стратегия, насочена към съгласуване на приетото законодателство с Хартата на основните права, както и със съдържащите се в договорите разпоредби относно политики като политиката срещу дискриминацията, за защита на търсещите убежище, за подобряване на прозрачността, за защита на данните, правата на малцинствата и правата на жертвите на престъпления и заподозрените;
87. призовава Комисията и Съвета да допринесат за подобряване на връзките между европейските и националните органи, особено в законодателната и съдебната област;
88. призовава Комисията и Съвета да осигурят условия за създаването на ефективна обща енергийна политика с цел ефикасно координиране на енергийните пазари на държавите-членки на ЕС и развитието на тези пазари, като същевременно се интегрират външни аспекти, фокусиращи се на енергийните източници и пътищата на енергийните доставки;
89. призовава Съвета, съвместно с Европейския парламент, да разгледа използването на разпоредбите на член 127, параграф 6 от ДФЕС, които му позволяват да възлага на Европейската централна банка специфични задачи, „свързани с надзора за благоразумие на кредитните институции и на други финансови институции, с изключение на застрахователните предприятия“;
90. обещава да приспособи своята вътрешна организация с оглед оптимизиране и рационализиране упражняването на новите правомощия, предоставени му от Договора;
- o
- o   o
91. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и на националните парламенти на държавите-членки.

4.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪНШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагане на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Jacek Saryusz-Wolski

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по външни работи приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че разширяването на външната дейност на Съюза според Договора от Лисабон, включително предоставянето на нова правна основа и инструменти, оказващи влияние върху свързаните с външната политика области (външна дейност и ОВППС и общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО)), изисква установяването на нов междуинституционален баланс и сътрудничество, които биха осигурили последователност във външните действия на Съюза и биха гарантирали достатъчен демократичен контрол от страна на Парламента;
2. изразява мнение, че върховният представител/заместник-председател на Комисията отговаря за разработването, организацията, координацията и прилагането на външните отношения, по-специално също така на ОВППС и ОПСО, и също така е задължен да се отчита пред Парламента;
3. подчертава, че както при формулирането, така и при изпълнението на ОВППС, върховният представител/заместник-председател на Комисията е длъжен не само да спазва принципите, залегнали в членове 2, 3 и 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), но също така да зачита изцяло Хартата за основните права;
4. очаква съответните органи на Съвета на ЕС да си сътрудничат пряко с комисиите и компетентните органи на Европейския парламент, които отговарят за ОВППС и

ОПСО;

5. ще се стреми да улеснява, *inter alia*, посредством своята комисия по външни работи, постигането на консенсус между парламентите на държавите-членки по въпроси, свързани с тяхната подкрепа за външнополитическите инициативи на Европейския съюз;

Отношенията на Парламента с върховния представител/заместник-председател на Комисията

6. настоява за цялостно спазване на правата на Европейския парламент относно предложения от Европейския съвет първи върховен представител/заместник-председател на Комисията, както и относно всяко друго временно назначение; подчертава, че върховният представител/заместник-председател на Комисията е длъжен да се отчита изцяло и пряко пред Европейския парламент;
7. повтаря отново, че бъдещата служба на върховния представител/заместник-председател на Комисията ще получи легитимност пряко от Европейския парламент и че нейните два мандата в рамките на Комисията и на Съвета ще бъдат неразделни и ще бъдат упражнявани в пълна хармония; затова го призовава да продължи съществуващата практика и да се явява редовно пред пленарната зала на Парламента и пред комисията по външни работи, както и да участва в неофициални срещи, за да провежда редовни и системни консултации по същество с Парламента и с неговите компетентни органи, както и да включва Парламента в процеса на вземане на решения, като по такъв начин засилва прозрачността и отчетността на външната политика на Съвета;
8. изразява становището, че дебатът с върховния представител/заместник-председател на Комисията по главните аспекти и основните решения, свързани с ОВПРС и ОПСО, за всяка следваща година представлява отлична възможност за консултация с Парламента в началото на всяка година, и че следва да се предвидят последващи дебати шест месеца след това;
9. очаква върховният представител или неговият представител да засилят съществуващата практика Председателството на Съюза да се явява пред комисията по външни работи, за да докладва за резултатите от ежемесечните срещи на Съвета по външни работи, в изпълнение на задачата на върховния представител да провежда външната политика и политиката за сигурност на Съюза и да председателства Съвета по външни работи (член 18, параграфи 2 и 3 от консолидирания ДЕС);
10. изисква от представителя на върховния представител, председателстващ Комитета по политика и сигурност, да се явява редовно пред парламентарната комисия по външни работи, за да докладва по текущите въпроси, обсъждани на заседания на Комитета по политика и сигурност;
11. изисква от специалните представители на върховния представител (както е посочено в член 33 от консолидирания ДЕС), да се явяват пред комисията по външни работи и пред други, имащи отношение по въпроса комисии, както и когато

бъдат помолени за това;

12. очаква, че учредяването на Европейска служба за външна дейност ще внесе по-голяма яснота по отношение на критериите за назначаване и оценяване на специалните представители на ЕС, включително определянето и целите на техните задачи, продължителността на мандата им и съгласуването и допълването им с бъдещите делегации на Съюза;

Взаимодействието на Съвета, Парламента и Комисията във връзка с външната политика

13. изразява становище, че Европейският парламент следва по-систематично да заема позиция на всеки последователен етап от вземането на решения, свързани с ОВППС и ОПСО, включително решения, които трябва да се вземат много бързо, за изпращане на военни части (като например за бойните групи на ЕС), за да даде възможност на Съвета да отчете позицията му в общите позиции и съвместни действия, засилвайки по този начин тяхната демократична легитимност;
14. подчертава необходимостта да се зачита Хартата за основните права във всички аспекти на външната дейност на Съюза;
15. взема решение да определи зачитането на принципите, посочени в членове 2, 3 и 21 от Договора за ЕС, и пълното прилагане на Хартата за основните права във въпросите, свързани с ОВППС, за един от главните си приоритети; възлага на компетентната комисия да следи за ефективното придържане към тях;
16. изисква да се преразгледа междуинституционалното споразумение между Парламента и Съвета, определящо работните им отношения във връзка с външната политика, включително споделянето на поверителна информация на основата на членове 15 и 295 от консолидирания Договор за функционирането на ЕС и член 36 от консолидирания ДЕС;
17. подчертава необходимостта от осигуряване на демократична отчетност и прозрачност на дейността на Европейската агенция по отбраната (ЕАО), по-конкретно чрез гарантиране на редовен обмен на информация между главния изпълнителен директор на ЕАО и комисията по външни работи на Парламента и нейната подкомисия по сигурност и отбрана и чрез предоставяне на председателя на тази подкомисия възможност да участва в консултации с Управителния съвет на ЕАО;

Парламентът и Европейската служба за външна дейност

18. подчертава необходимостта от прозрачност и демократичен контрол върху целия процес и припомня правото си да участва в консултации относно учредяването на Европейската служба за външна дейност в съответствие с член 26 от консолидирания ДЕС, както и да бъде напълно ангажиран с работата по подготовката; изразява становището, че Европейската служба за външна дейност следва да бъде административно прикрепена към Комисията, и се позовава на текущия си доклад по този въпрос;

19. уведомява за намерението си да кани ръководителите на делегациите на Европейския съюз в трети държави да се явяват пред комисията по външни работи;

Връзките на Парламента с националните парламенти по въпросите на външната политика

20. приветства разпоредбите в Договора от Лисабон за по-тясно сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти; подчертава необходимостта от установяване на по-тясно сътрудничество между съответните комисии на Европейския парламент и на националните парламенти, продължаване на съществуващата практика на срещи на председателите на комисиите по външни работи, отбрана и европейски работи на националните парламенти и на комисията по външни работи на Парламента; позовава се на текущия си доклад по този въпрос;

Становищата на Парламента относно международните споразумения по въпросите на външната политика

21. приветства факта, че Парламентът ще разполага с много по-големи правомощия за изразяване на съгласие относно международни съглашения и особено относно онези, при които обикновената законодателна процедура се използва за вътрешни цели; настоява, че всяко бъдещо "смесено" споразумение, включващо както елементи на ОВППС, така и елементи извън нея, трябва да се третира съобразно единна правна основа, тази, което е пряко свързана с главната тема на споразумението; отбелязва, че Парламентът ще разполага с правото да участва в консултации във всички други случаи, освен когато споразумението се отнася изключително до ОВППС;

Становищата на Парламента относно ролята на Съюза в международните организации

22. призовава държавите-членки да се консултират с партньорите си от ЕС и с върховния представител/заместник-председател на Комисията, преди да приемат стратегически решения в областта на външната политика, особено в многостранни организации, за да бъдат позициите им по стратегически решения съгласувани и да не оказват влияние върху последователността на външната политика на ЕС, нито пък да уронват престижа на ЕС като глобален играч спрямо трети страни; в тази връзка припомня, че Договорът от Лисабон задължава държавите-членки да се консултират взаимно и да проявяват взаимна солидарност;
23. призовава всички държави-членки на ЕС, които също така са членове на Съвета за сигурност на ООН, да подобрят координацията си в неговите рамки, за да засилят ефективността на действията на Съюза на световната сцена и в по-дългосрочен план да се стремят към осигуряване на членство на ЕС в Съвета за сигурност;
24. препоръчва спешно преразглеждане и засилване на статута на Съюза в международни организации веднага след като Договорът от Лисабон влезе в сила и Съюзът замести Европейските общности;

Финансиране на ОВППС според Договора от Лисабон и ролята на Парламента

25. изразява становище, че всички външни дейности на Съюза (включително тези в рамките на бъдещата ОПСО, с изключение на всякакви военни разходи) в бъдеще следва да се финансират от общия бюджет на ЕС;
26. препоръчва председателите и/или докладчиците на парламентарните комисии, отговорни за външните дейности, да бъдат по право изцяло ангажирани с дейността на новия помирителен комитет, предвиден за новата бюджетна процедура;
27. припомня, че Европейският парламент отговаря за собствената си вътрешна организация и за съгласуваността на работата си; затова той и в бъдеще ще се придържа към утвърдената практика да създава и управлява подкомисии под егидата на комисията по външни работи;
28. позовава се на текущия си доклад по този въпрос.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 46 -: 7 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Monika Beňová, André Brie, Colm Burke, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Hanna Foltyn-Kubicka, Georgios Georgiou, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Giulietto Chiesa, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Martí Grau i Segú, Evgeni Kirilov, Jaromír Kohlíček, Miloš Koterec, Jo Leinen, Doris Pack, Rihards Pīks, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau

28.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Danutė Budreikaitė

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от Правилника за дейността на ЕП

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства факта, че член 208, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) гласи, че "политиката на Съюза в областта на сътрудничеството за развитие и политиките на държавите-членки се допълват и подсилват взаимно" обратно на настоящия член 177, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност, който се отнася до: "Политиката на Общността в областта на сътрудничеството за развитие, която допълва политиките, провеждани от държавите-членки"; подчертава, че това дава на Съюза по-голяма степен на инициатива при определянето на политиката, което следва да доведе до по-добра координация на донорите и по-добро разделение на труда, както и до по-голяма ефективност на помощта, но също така ще бъде свързано с повече отговорности за институциите на Съюза, включително и за Парламента;
2. приветства факта, че член 208, параграф 1 от ДФЕС гласи недвусмислено, че "Основната задача на политиката на Съюза в тази област е намаляването и, като крайна цел, изкореняването на бедността" и подчертава, че тази първостепенна задача трябва да бъде поставена в контекста на постигането на Целите на хилядолетието за развитие; отново подчертава, че всички политики, които имат въздействие върху развиващите се страни, следва да вземат предвид целта за развитие и факта, че Парламентът ще има много важна роля при контрола върху

изпълнението на тази цел на Договора;

3. приветства факта, че член 214 от ДФЕС признава хуманитарната помощ като пълноценна политика на Съюза, която трябва да бъде в съответствие с принципите на международното право и с принципите на безпристрастност, неутралитет и недискриминация; счита, че Дял III, глава 1 (Сътрудничество за развитие) и глава 3 (Хуманитарна помощ) предоставят ясна правна основа за развитието и хуманитарната помощ и отразяват целостта им като компетенции на Съюза, за които се прилага обикновената законодателна процедура (съвместно вземане на решения);
4. подчертава, че ограничаването на броя на членовете на Комисията, считано от 1 ноември 2014 г. (член 17, параграф 5 от Договора за ЕС (както е изменен с Договора от Лисабон)) не трябва да води до премахването на длъжността член на комисията, отговарящ за развитието и хуманитарната помощ, който трябва да остане отговорен за политиката на Съюза в областта на развитието, както и за генералната дирекция и службите, отговорни за определянето и предоставянето на консултации в областта на тази политика и управлението на политиката на ЕС за сътрудничество за развитие, като същевременно осъществява тясно сътрудничество с Върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност с оглед гарантиране на последователност в областта на външната дейност съгласно член 208, параграф 1 от ДФЕС, който гласи: "Съюзът взема предвид целите на сътрудничеството за развитие при изпълнението на политиките, които биха могли да засегнат развиващите се страни";
5. настоява, че има нужда от по-силна подкрепа за развитие в ЕС, включително чрез административна структура, която да отговаря за политиката и нейното провеждане; подчертава, че членът на Европейската комисия, който отговаря за развитието и хуманитарната помощ, следва да направлява в по-голяма степен отколкото в момента политиката за развитие;
6. подчертава, че създаването на Европейска служба за външна дейност (EEAS) ще помогне на Комисията да продължи да ускорява реформата и опростяването на генералните дирекции, отговорни за външната дейност; настоява, че Парламентът трябва да бъде изцяло ангажиран при определянето на формата на Европейската служба за външна дейност; настоява, че тази нова служба трябва да бъде изцяло отговорна пред Европейския парламент; настоява въпреки това, че е необходимо отговорността за политиката в областта на сътрудничеството за развитие и изпълнението на тази политика да се носи от члена на Европейската комисия, който отговаря за сътрудничеството за развитие и хуманитарната помощ;
7. настоява, че за да осигури последователност на политиките за развитие, на административно равнище съществува трайна необходимост от специална генерална дирекция за развитие, която да отговаря за определянето на политиката, предоставянето на консултации по въпроси, отнасящи се до тази политика и за управлението на политиката по отношение на сътрудничеството за развитие на ЕС;
8. подчертава, че за да се увеличи ефикасността на сътрудничеството за развитие на

ЕС, трябва да бъде преустановена сегашната практика за разделяне на формулирането на политиката, нейното програмирането и изпълнение в областта на политиката на сътрудничеството за развитие;

9. подчертава необходимостта от осигуряване на последователност и интегрирано развитие и хуманитарно програмиране за страните от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, Азия и Латинска Америка;
10. призовава Комисията да коригира съществуващите несъответствия в структурата и компетентността на своите генерални дирекции, както по отношение на политиките, така и на бюджета; призовава за Генерална дирекция „Развитие”, която да отговаря за сътрудничеството за развитие на ЕС, включително за сътрудничество с развиващи се страни, които не спадат към АКТЬ и за интеграцията на EuropeAid в Генерална дирекция „Развитие”;
11. приветства изискването за съгласие (одобрение) на Парламента при сключването на международни споразумения в области, за които се прилага или обикновената законодателна процедура, или специалната законодателна процедура (когато се изисква одобрение от Парламента)(член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от ДФЕС); подчертава, че това ще увеличи прозрачността и демократичния контрол, които Парламентът упражнява по отношение на всички аспекти на политиката на Европейския съюз в областта на сътрудничеството за развитие;
12. отбелязва, че Договорът от Лисабон запазва процедурата по съвместно вземане на решение (обикновена законодателна процедура) в областта на политиката на сътрудничество за развитие; подчертава, че това трябва да означава, че Парламентът се ползва и се възползва изцяло от правото си на демократичен контрол върху всички аспекти на политиката на ЕС в областта на сътрудничеството за развитие;
13. приветства факта, че член 5, параграф 3 от Договора за ЕС (изменен с Договора от Лисабон) въвежда контрол, упражняван от националните парламенти, по отношение на зачитането на принципа на субсидиарност; счита, че по-голямото участие на националните парламенти в областта на сътрудничество за развитие на ЕС ще повиши взаимното допълване на Съюза и държавите-членки и ще повиши общественото съзнание за дейностите на Съюза в тази област; подчертава необходимостта Европейският парламент и националните парламенти да се подготвят за това по възможно най-ефикасен начин;
14. приветства факта, че Договорът от Лисабон въвежда задължителни разпоредби за защита на правата на децата във вътрешните и външните цели на ЕС;
15. приветства факта, че с Договора от Лисабон се заличава член 179, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската общност, който изключва Европейския фонд за развитие от приложното поле на Договора; отбелязва, че това дава възможност за включването на Европейския фонд за развитие в бюджета на Съюза без да има нужда да се преразглежда Договора; призовава Съвета и Комисията да включат Европейския фонд за развитие в бюджета на ЕС при средно сročния преглед 2008/2009 г., което ще повиши демократичната легитимност на важна част

от политиката за развитие на ЕС и на нейния бюджет;

16. подчертава, че само ако се отдаде първостепенно значение на последователността на политиката за развитие, Съюзът ще бъде способен да отговори както на целите за развитие, така и на ценностите на ЕС, така както са заявени в Договора от Лисабон;
17. приветства перспективата за по-опростена институционална система на равнище ЕС, която да координира политиките на Европа в областта на външните отношения, но предупреждава, че за да е истински ефективна политиката за развитие трябва да се основава на партньорство и ангажираност със страните, към които е насочена;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 27 -: 0 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Margrete Auken, Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Beniamino Donnici, Fernando Fernández Martín, Juan Fraile Cantón, Alain Hutchinson, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, José Ribeiro e Castro, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	John Bowis, Ana Maria Gomes, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Mihaela Popa, Renate Weber, Gabriele Zimmer

27.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и новите отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон (2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Georgios Papastamkos

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по международна търговия приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че промените, въведени с Договора от Лисабон в областта на общата търговска политика допринасят като цяло за засилването на неговата демократична легитимност и ефективност; подчертава в тази връзка разширяването на обхвата на общата търговска политика, незабавното признаване на всички области, които попадат в нейния обхват като изключителна компетентност и особено съществено засилената роля и засилените правомощия на Парламента;
2. подчертава изричното изискване общата търговска политика да обслужва принципите и целите на външната дейност на Съюза, като наред с другото защитава неговите ценности и основни интереси, подкрепя демокрацията и правовата държава и насърчава устойчивото развитие и доброто глобално управление; подчертава необходимостта да се гарантира последователността и взаимната подкрепа по отношение на различните аспекти на външната дейност на ЕС; счита обаче, че продължава да съществува необходимост от самостоятелна търговска политика, която да отдава заслуженото на значението на търговските интереси на Европейския съюз по отношение на работните места и благосъстоянието; предупреждава общата търговска политика да не се разглежда като разменна монета за осъществяване на други политически цели;

3. решително подкрепя ефективното поощряване на нетърговските аспекти, като например съблюдаването на екологичните и социални стандарти, както и на стандартите за безопасност на храните при осъществяването на общата търговска политика на двустранно, междурегионално и многостранно равнище;

Бъдещи отношения с Европейската комисия

4. подчертава, че с оглед на воденето на преговори и сключването на международни споразумения съгласно общата търговска политика, Комисията ще бъде законово задължена да информира Парламента относно напредъка на преговорите наравно със специалния „комитет към Съвета, посочен в член 207 от Договора за функционирането на ЕС“, изисква информацията да бъде предоставяна в същия обем и по същото време, както се предоставя на съответния комитет към Съвета съгласно този член;
5. с оглед на ролята и правомощията на Парламента изразява съжаление от дисбаланса между вътрешните и външните му компетенции в областта на общата търговска политика; счита за особено неприемливо, че Договорът от Лисабон не предоставя на Парламента правото да одобрява мандата на Комисията за водене на преговори и сключване на търговско споразумение;
6. счита все пак, че Парламентът има право да постави предусловия, за да даде съгласието си, което ще се изисква при сключването на всички търговски споразумения; подчертава следователно необходимостта от подсилване на рамковото споразумение относно отношенията между Парламента и Комисията, по-специално на параграф 19 от него;
7. изисква включването на специфични параграфи в такова обновено рамково споразумение, в които Комисията да се призовава:
  - а) да реагира на предварителните условия, които Парламентът може да постави във връзка с даване на съгласието си относно сключването на търговско споразумение, преди преговорите действително да са започнали;
  - б) да предостави на Парламента цялата необходима информация по отношение на общата търговска политика и преговорите във връзка с търговски споразумения или договарянето на тези части от други споразумения, които са свързани с търговията, в това число всички предложения и проектопредложения за договаряне на мандати и/или директиви, като предостави достатъчно време както на Парламента да изрази своето становище, така и на Комисията надлежно да вземе предвид това становище;
  - в) по отношение на прозрачността на дейността на комитета по член 207 от Договора за функционирането на ЕС, да предостави цялата документация на разположение на компетентната комисия на Европейския парламент;
  - г) да включи делегация от наблюдатели от Парламента във всички преговори във връзка с търговски споразумения или с договарянето на тези части от други международни споразумения, които са свързани с търговията;

Бъдещи отношения със Съвета

8. изтъква, че по силата на член 207, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, Парламентът и Съветът ще бъдат равнопоставени съзаконодатели, когато определят рамката за изпълнението на общата търговска политика, която може да съдържа както политически, така и технически аспекти на общата търговска политика;
9. счита, че формулировката „мерки за определяне на рамката, в която се осъществява общата търговска политика“ съгласно член 207, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, предполага, че съществени елементи от общата търговска политика ще бъдат включени в законодателни актове, приети съгласно обикновената законодателна процедура и че несъществени елементи от тези актове могат да бъдат изменяни или допълвани от Комисията под формата на „делегирани актове“, ако е установено така в основния законодателен акт, в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на ЕС;
10. отбелязва, че по отношение на „делегираните актове“ Парламентът ще има значителни правомощия, които биха могли да стигнат до отхвърляне на влизането в сила на въпросния делегиран акт, ако това е предвидено в основния акт, приет чрез процедура за съвместно вземане на решения;
11. счита, че единните условия за прилагане на законодателни актове в рамките на ОТП изискват законодателните актове да дават изпълнителни правомощия на Комисията да приема „изпълнителни актове“ в съответствие с член 291 от Договора за функционирането на ЕС; следователно призовава настоятелно Комисията да предложи във възможно най-кратък срок регламент, установяващ правилата и общите принципи относно изпълнителните актове, включително механизми за контрол на тези правомощия от страна на държавите-членки, и призовава настоятелно Парламента и Съвета да приемат този регламент във възможно най-кратък срок след влизането в сила на Договора;
12. подчертава, че този регламент следва да съдържа призив към Комисията, при приемането на законодателство по прилагането на търговската политика да се въздържа от предприемане на съществени изменения в основните законодателни актове или от добавяне на уточнения, засягащи политическата воля, изразена в основните законодателни актове;
13. призовава Европейския съвет, Съвета и Комисията да обсъдят договарянето на ново междуинституционално споразумение с Парламента, което да предостави на Парламента изрична дефиниция относно участието му на всеки етап от процеса на сключване на международно споразумение;
14. призовава Съвета да покани представители на Парламента да вземат участие във всички заседания на КОРЕПЕР II, на които се разискват въпроси, попадащи в обхвата на обикновената законодателна процедура;

Бъдещи отношения със заместник-председателя на Европейската комисия/ върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и

политиката на сигурност - външна дейност

15. призовава настоятелно бъдещия върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (върховен представител/заместник-председател) да обсъди с Парламента подходящи методи, така че Парламентът да бъде напълно информиран относно външната дейност на Съюза и да се провеждат с него консултации във връзка с нея; за постигане на тази цел, редовните съвместни заседания на групата на комисарите по външни отношения (под председателството на върховния представител/заместник-председателя) с делегациите на компетентните парламентарни комисии, както и редовните съвместни заседания на работните групи на Съвета, КОРЕПЕР, Комитета по политика и сигурност (КПС), комитета по член 207 и Европейската комисия с докладчици и делегации от Парламента, следва да се превърнат в обичайна практика;
16. призовава за назначаването на върховен представител/заместник-председател да бъде създадена специална процедура по изслушване пред комисията по външни работи, комисията по международна търговия и комисията по развитие;

Бъдещи отношения с националните парламенти на държавите-членки на ЕС

17. счита, че запазването в рамките на колегиума на Комисията на специален член на Комисията, чиято единствена отговорност се отнася до търговската политика, е от основно значение, за да се отдаде заслуженото внимание на значението на общата търговска политика;
18. отбелязва, че всички въпроси, които попадат в обхвата на общата търговска политика (Част пета, Дял II от Договора за функционирането на ЕС), ще бъдат от изключителната компетентност на Съюза, включително търговията със стоки, услуги, търговските аспекти на интелектуалната собственост и преките чуждестранни инвестиции, което означава, че търговските споразумения ще бъдат „споразумения на Съюза“ и че вече няма да има смесени търговски споразумения, сключени както от Съюза, така и от държавите-членки;
19. в резултат на това възнамерява да започне структуриран диалог с националните парламенти на държавите-членки, за да гарантира съвместно с тях демократичната легитимност на общата търговска политика на Съюза.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.5.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 26 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Kader Arif, Françoise Castex, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Béla Glattfelder, Ignasi Guardans Cambó, Jacky Hélin, Маруся Иванова Любчева,, Erika Mann, Helmuth Markov, David Martin, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saifi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Corien Wortmann-Kool
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jean-Pierre Audy, Albert Deß, Eugenijus Maldeikis, Javier Moreno Sánchez, Salvador Domingo Sanz Palacio, Frithjof Schmidt, Zbigniew Zaleski
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Emanuel Jardim Fernandes

4.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Pervenche Berès

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по икономически и парични въпроси приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. счита, че признаването на Европейската централна банка (ЕЦБ) за европейска институция, което не засяга нейната независимост при провеждането на паричната политика, увеличава отговорността на Европейския парламент, и по-специално на неговата комисия по икономически и парични въпроси, като институция, пред която ЕЦБ се отчита за решенията си в областта на паричната политика; счита, че ролята на Парламента във връзка с назначаването на членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ следва също да се засили; счита, че ролята на ЕЦБ в борбата срещу посегателствата върху финансовите интереси на Европейския съюз следва да доведе до тясно сътрудничество между комисиите на Парламента;
2. приветства новата консултативна роля на ЕЦБ съгласно член 40, параграф 2 от Устава на ЕЦБ във връзка с промяната на състава на Управителния съвет на ЕЦБ;
3. отбелязва официалното признаване на Еврогрупата и водещата ѝ роля в провеждането на икономическата политика на еврозоната; следователно счита за необходимо да се насърчава обмена, иницииран от комисията по икономически и парични въпроси на ЕП; изисква от Еврогрупата и Комисията пояснения за отражението на тази промяна върху средствата и оценката; счита, че бюджетният орган трябва да разгледа последиците за бюджета от признаването на Еврогрупата;
4. счита, че създаването на правна основа за приемането на общи насоки на икономическата политика за еврозоната в член 136 от бъдещия Договор за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), както и на мерки за засилване на

координацията и контрола върху бюджетната дисциплина на държавите-членки, трябва да доведе до бързото използване от Комисията на тази нова основа, с оглед предприемане на инициатива за пълното включване на Парламента в процеса на определяне и прилагане на процедурата;

5. счита, че възможността за приемане на общи позиции и единно представителство на еврозоната в международните финансови институции следва да бъде използвана незабавно, като това доведе също така до участието в това представителство на членовете на комисията по икономически и парични въпроси на ЕП, които са граждани на държавите-членки, представени в Еврогрупата;
6. призовава Комисията да предложи регламент, за да могат Европейският парламент и Съветът да вземат решение за условията и реда на процедурата за многостранно наблюдение в съответствие с член 121, параграф 6 на ДФЕС;
7. отбелязва, от една страна, засилването на ролята на Комисията съгласно ДФЕС, която ще може да дава становища директно на съответните държави, които не съблюдават общите насоки на икономическата политика или застрашават правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз и, от друга страна, въвеждането на обикновената законодателна процедура за приемането на подробни правила за процедурата за многостранно наблюдение, което следва да доведе до засилване на координацията на икономическите политики;
8. приветства измененията, внесени в член 16 на Договора за ЕО, който става член 14 от ДФЕС, относно услугите от общ икономически интерес, и по-специално правната основа за определяне на принципите и условията, регламентиращи доставката на тези услуги, както и приемането на протокол за услугите от общ интерес; също така приветства въвеждането на обикновената законодателна процедура, която позволява на Парламента и Съвета да определят принципите и условията за доставката на тези услуги;
9. приветства засилената роля на националните парламенти по отношение на контрола по прилагането на принципа на субсидиарност в рамките на обикновената законодателна процедура; въпреки това се ангажира, при липсата на конкретни консултации с националните парламенти, те да бъдат включвани ежегодно в неговите разисквания относно общите насоки на икономическата политика;
10. отбелязва, че делегираните актове, посочени в член 290 на ДФЕС, са в съответствие с финансовото законодателство; приветства по-ясното определяне на обхвата и срока на правомощията, предоставени на Комисията; въпреки това подчертава специфичните характеристики на процеса Ламфалуси, не на последно място по отношение на обмена на информация между различните институции и прозрачността при определянето на законодателни мерки от Комисията и подчертава необходимостта от запазването най-малко на тези специфични характеристики, и дори по-нататъшното им развитие за постигане на повече прозрачност, по-добра координация между институциите и упражняване на по-добър контрол на равнище ЕС;
11. призовава Комисията да поясни тълкуването си на декларацията относно член 290

от ДФЕС, във връзка с консултирането на експерти в областта на финансовите услуги и за това как тя възнамерява да прилага това тълкуване, извън конкретните разпоредби на ДФЕС за делегираните актове;

12. призовава Комисията, където е възможно да използва член 290 от ДФЕС за насърчаване прилагането на регламента в областта на финансовите услуги;
13. призовава Комисията незабавно да използва новия член 197 на ДФЕС, за да въведе мерки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и надзора върху пазара на финансови услуги;
14. призовава Съвета, съвместно с Европейския парламент, да разгледа използването на разпоредбите на член 127, параграф 6 от ДФЕС, които предвиждат възлагането на специфични задачи на ЕЦБ, свързани с надзора за благоразумие на кредитните институции и на други финансови институции, с изключение на застрахователните предприятия;
15. изразява загриженост относно добавянето към член 57 на Договора за ЕО, който става член 64 от ДФЕС, на процедура за приемане с единодушно решение на държавите-членки на ограничения по отношение на свободното движение на капитали към и от трети държави, когато тези ограничения са в противоречие с либерализацията на пазара; счита, че това ново условие на практика ще представлява пречка за европейските инициативи в областта на финансовите пазари, което може да се окаже много важно за запазването на европейската финансова стабилност.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 34 -: 0 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Sharon Bowles, Manuel António dos Santos, Jonathan Evans, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Wolf Klinz, Christoph Konrad, Guntars Krasts, Andrea Losco, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Eoin Ryan, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Ivo Strejček, Ieke van den Burg
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Daniel Dăianu, Mía De Vits, Harald Ettl, Vladimír Maňka, Margaritis Schinas
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Tobias Pflüger

29.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗАЕТОСТ И СОЦИАЛНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагане на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Jan Andersson

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид че, с оглед на изготвянето на доклад относно потенциалната нова роля и отговорности на Европейския парламент по прилагането на Договора от Лисабон, комисията по конституционни въпроси изиска от всички парламентарни комисии да отговорят на два въпроса, включени в изготвения от тази комисия работен документ,
- Б. като има предвид, че председателят на комисията по заетост и социални въпроси изиска коментар от политическите групи относно тези два въпроса и се възползва от приноса на секретариата на тази комисия;
1. във връзка с въпроса относно политическите приоритети на комисията по заетост и социални въпроси по отношение на използването на увеличените демократични отговорности на Парламента, предвидени в Договора от Лисабон, изтъква, че както става ясно от работния ѝ документ от 9 април 2008 г. относно промените, въведени с Договора от Лисабон, които представляват интерес за комисията ЕМРЛ, сравнително малко от въведените промени ще се отразят на правомощията на комисията по заетост и социални въпроси, предоставени ѝ съгласно Приложение VI към Правилника за дейността на ЕП;

2. следователно счита, че използването на увеличените демократични отговорности на Парламента, предвидени в Договора от Лисабон, ще имат незначителен ефект в сравнение с текущото състояние както на компетенциите, така и на управлението на досиета от комисията по заетост и социални въпроси;
3. въпреки това подчертава, че Договорът от Лисабон предвижда допълнителен напредък по отношение на социална Европа и засилване на социалното законодателство въз основа на задължителния характер на Хартата на основните права на Европейския съюз, като същевременно отбелязва, че някои държави-членки имат право на отказ от обвързващото естество на Хартата, и на по-последователно определение в членове 2 и 3 от изменения Договора за Европейския съюз на ценностите, стоящи в основата на действията и основните цели на Европейския съюз;
4. освен това подчертава значението на хоризонталната социална клауза в член 9 от изменения Договора за Европейския съюз, която ще бъде основен принцип на изграждането на политиките на Европейския съюз;
5. приветства по-конкретно член 16 от изменения Договора за ЕО и Протокола относно услугите от общ интерес към Договора от Лисабон, които предвиждат ясно правно основание за определяне на отговорностите на държавите-членки за предоставяне на универсални, достъпни и висококачествени обществени услуги на потребителите;
6. приветства факта, че законодателството, забраняващо дискриминацията, ще стане обект на процедурата на съвместно вземане на решение;
7. във връзка с въпроса относно начина, по който комисията по заетост и социални въпроси възнамерява да се справи с прехода от консултации към съвместно вземане на решение в законодателните процедури и с други процедурни промени, изтъква, че съществуват само три законодателни предложения, разглеждани в момента, които ще бъдат засегнати от промени, въведени с Договора от Лисабон; изтъква, че и трите предложения се отнасят до координацията на социалната сигурност и се основават на членове 42 и 308 от Договора за ЕО:
  - Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (COM(2006)0016 – C6 0037/2006 – 2006/0006(COD));
  - Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност и за определяне на съдържанието на приложение XI (COM(2006)0007 – C6 0029/2006 – 2006/0008(COD)); и
  - Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на приложенията към Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (COM(2007)0376 – C6 0204/2007 –

2007/0129(COD));

изтъква, че второто и третото от посочените предложения ще бъдат обединени и приети както единен законодателен акт;

8. изтъква, че единствената промяна, въведена с Договора от Лисабон по отношение на трите законодателни предложения по-горе ще бъде, че във връзка с тяхното приемане, гласуването в Съвета ще се извършва въз основа на квалифицирано мнозинство, а не на единодушие, съгласно процедурата, предвидена в член 42 от изменения Договор за ЕО.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	29.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 -: 2 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Andersson, Edit Bauer, Philip Bushill-Matthews, Alejandro Cercas, Derek Roland Clark, Luigi Cocilovo, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Harald Ettl, Richard Falbr, Roger Helmer, Stephen Hughes, Jan Jerzy Kułakowski, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Óry, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Françoise Castex, Gabriela Crețu, Sepp Kusstatscher, Roberto Musacchio, Ria Oomen-Ruijten, Csaba Sógor, Tatjana Ždanoka

3.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНА СРЕДА, ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ И БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: David Martin

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. Приветства факта, че в Договора от Лисабон се отделя толкова важно място на темата за околната среда във всички политики на ЕС, в това число изричното позоваване на насърчителни мерки на международно равнище, насочени към разрешаването на проблеми, свързани с околната среда и по-специално, борбата срещу изменението на климата и глобалното затопляне.
2. Подчертава значението Европейският парламент и Европейският съюз да продължават да заемат водеща позиция във всички политики, свързани с решаване проблемите на изменението на климата.
3. Следователно подчертава, че е въпрос на приоритети за Европейския парламент да приеме възможно най-скоро своята позиция по предложението пакет относно изменението на климата, предложен от Комисията по-рано тази година.
4. Отбелязва със задоволство, че влиянието на ЕС в областта на общественото здраве

значително е нараснало по отношение на здравните услуги в трансграничните зони, мерките, предприети за защитата на общественото здраве във връзка с тютюнопушенето и злоупотребата с алкохолни напитки, наблюдението на, ранното предупреждение и борбата срещу сериозни трансгранични заплахи за здравето, като се изключи хармонизирането на законите и разпоредбите, както и на мерките, свързани с медицинските изделия и апаратурата за медицинска употреба.

Приветства специалните позовавания на инициативи, насочени към установяването на насоки и показатели и към организирането на обмен на най-добри практики и подготовката на необходимите елементи за периодично наблюдение и оценяване, за които на Европейския парламент се предоставя изчерпателна информация.

Приветства факта, че политиките в областта на общественото здраве могат ясно и по-ефективно да бъдат провеждани според новия Договор.

5. Изтъква, че с оглед нарасналото внимание в областта на здравните услуги, трансграничните заболявания и изменението на климата, когато това е възможно, подобни въпроси следва да бъдат разглеждани във всички аспекти на политиките на ЕС, и по-специално на международните търговски споразумения.
6. Приветства факта, че Договорът добавя нов дял относно енергетиката (Дял XXI), чиито цели включват повишаването на енергийната ефективност и използването на възобновяеми източници на енергия, във връзка с необходимостта от опазване и подобряване на състоянието на околната среда.
7. Приветства бъдещото укрепване на правомощията на ЕС в областта на гражданската защита като се предоставя помощ според конкретния случай и помощ при бедстващите от трети държави като част от политиката за предоставяне на хуманитарна помощ и допълнителните действия от страна на ЕС и прилагането на клаузата за солидарност в случай на природно бедствие или бедствие, причинено от човешка намеса.
8. Подчертава, че изясняването на правомощията на ЕС във връзка с политиката в областта на околната среда, общественото здраве и защитата на потребителите ще донесе видими ползи за европейските граждани, тъй като това ще допринесе за насърчаването на устойчивото развитие в Съюза, политиката в областта на здравето и опазването на околната среда.
9. В светлината на все по-международния характер на политическата си мисия, комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните иска от Парламента и от Комисията да улеснят преките взаимоотношения под формата на редовни консултации между Върховният представител за ОВППС и комисията.
10. Счита, че комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните има ефективна действаща система, която да гарантира, че Парламентът изпълнява и играе пълноценно своята роля според новите разпоредби за контрол в областта на комитологията, и подчертава предизвикателството, пред което е изправена комисията, за балансиране натовареността на работата по време на редовната законодателна работна програма при тези нови задължения за упражняване на контрол.

11. Приветства укрепването на ролята на националните парламенти в законодателния процес чрез новото задължение за упражняване на контрол върху всички законодателни предложения, с изключение на случаите, при които на се прилага принципа на субсидиарност. Отбелязва, че е твърде рано да се каже доколко тези нови разпоредби за упражняване на контрол ще засегнат практическата работа на Парламента и на комисията.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.6.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 49 -: 2 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Martin Callanan, Dorette Corbey, Magor Imre Csibi, Chris Davies, Avril Doyle, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Marie Anne Isler Béguin, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Peter Liese, Jules Maaten, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Kathy Sinnott, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Inés Ayala Sender, Iles Braghetto, Bairbre de Brún, Genowefa Grabowska, Rebecca Harms, Jutta Haug, Henrik Lax, Johannes Lebech, Alojz Peterle

3.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Evelyne Gebhardt

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. установява, че съгласно Договора от Лисабон процедурата за съвместно вземане на решения, преименувана вече на „обикновена законодателна процедура“, продължава да се прилага спрямо политиките в областите вътрешен пазар, защита на потребителите и митнически съюз; изтъква, че на Европейския парламент е дадено засилено право на глас чрез въвеждането на тази процедура в редица разпоредби;
2. одобрява изцяло договора от Лисабон и отбелязва особено:
  - целта за установяване на вътрешен пазар, обвързан в хоризонтално измерение с устойчивото развитие, "силно конкурентната социална пазарна икономика, която има за цел пълна заетост и социален прогрес" и защитата и подобряването на качеството на околната среда;
  - Протокола относно вътрешния пазар и конкуренцията и изтъква в тази връзка, че политиката в областта на конкуренцията е необходим инструмент за функционирането на вътрешния пазар, без да е самоцел;

- факта, че вътрешният пазар, икономическото, социалното и териториално сближаване, защитата на потребителите и общите проблеми на сигурността в областта на общественото здраве се посочват като равнопоставени основни области, в които Съюзът и държавите-членки имат споделена компетентност;
  - призова към държавите-членки да положат усилия за по-голяма степен на либерализация на услугите, доколкото общата им икономическа ситуация и ситуацията в съответния икономически сектор позволяват това;
  - законодателната компетентност на Европейския парламент и на Съвета по отношение на услугите от общ икономически интерес, по-специално с оглед на тяхното значение за подпомагане на социалното и териториалното сближаване; подчертава дискреционната власт, която се полага на националните, регионалните и местните органи, в съответствие с Протокола относно услугите от общ интерес;
  - засилването и по-прецизното дефиниране на принципа на субсидиарност, както и приобщаването на националните парламенти към законодателния процес в съответствие с Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност, както и на Протокола относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз;
3. подчертава освен това значението на защитата на потребителите като всеобща задача при определянето и прилагането на останалите политики на Съюза;
  4. подчертава, че Европейският съюз има изключителна компетентност по отношение на митническия съюз; подчертава законодателната компетентност на Европейския парламент и на Съвета по отношение на мерките за засилване на митническото сътрудничество;
  5. установява, че контролът на субсидиарността от страна на националните парламенти от 1 януари 2009 г. би могъл да засегне доклади в комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите, първото четене на които не може да приключи до края на 2008 г.¹.

---

¹ Това би могло, от днешна гледна точка, да засегне предложенията за директиви относно възлагане на обществени поръчки и относно опростяване на реда и условията за трансфери на продукти, свързани с отбраната, вътре в Общността (COM(2007)0766 и COM(2007)0765), както и относно безопасността на детските играчки (COM(2008)0009).

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 30 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Charlotte Cederschiöld, Gabriela Crețu, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Martí Grau i Segú, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Edit Herczog, Илияна Малинова Йотова, Graf Alexander Lambsdorff, Toine Manders, Arlene McCarthy, Николай Младенов, Zita Pleštinská, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Salvador Domingo Sanz Palacio, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Marianne Thyssen, Barbara Weiler
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Emmanouil Angelakas, Giovanna Corda, Jan Cremers, Joel Hasse Ferreira, Filip Kaczmarek, Manuel Medina Ortega
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Dragoș Florin David, Jean-Paul Gauzès, Sirpa Pietikäinen

29.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ТРАНСПОРТ И ТУРИЗЪМ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Paolo Costa

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по транспорт и туризъм приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. припомня, че в продължение на доста години и последователни парламенти комисията по транспорт и туризъм е работила по голям процентен дял от цялото законодателство на Европейския парламент по процедурата на съвместно вземане на решения; наистина, досиетата по процедурата на съвместно вземане на решения съставляват по-голямата част от работата на комисията по транспорта, като същевременно не са били пренебрегвани становищата и дейността, свързана с политиките с по-широк обхват; отбелязва, че това няма да се промени, ако се ратифицира Договорът от Лисабон и се използва обикновената законодателна процедура;
2. приветства включването на туризма като нов дял в Договора от Лисабон; отбелязва, че член 195, параграф 1, от Договора от Лисабон предвижда допълване от страна на Съюза на действията на държавите-членки в сектора на туризма, по-специално чрез насърчаване на конкурентоспособността на предприятията от Европейския съюз в този сектор, като се поощрява благоприятната среда за предприятията и обменът на добри практики; приветства новите правомощия на Парламента в областта на туризма и изразява надежда, че те ще допринесат за разработването на нова политика в областта на туризма за Европейския съюз;

3. в допълнение приветства разпоредбата относно това, че приемането на законодателни предложения, които попадат в обхвата на този дял, ще се извършва в съответствие с обикновената законодателна процедура;
4. в този контекст настоятелно призовава Комисията да прецени дали е необходимо законодателство, или други действия, с цел изпълнение на приоритетите, посочени от Парламента в неговите резолюции относно туризма от 8 септември 2005 г.¹ и 29 ноември 2007 г.², конкретно по отношение на събирането на статистическа информация в областта на туризма, европейска схема за класифициране или схеми за туристическо настаняване, както и разширяването на обхвата на разпоредбите относно защитата на потребителите, включвайки в него всички уебсайтове, които предлагат почивки; също така настоятелно призовава Комисията да представи законодателни предложения или други мерки в тази област;
5. приветства въвеждането, по силата на член 189 от Договора от Лисабон, на правна основа за европейска космическа политика и формулирането на европейска космическа програма в съответствие с обикновената законодателна процедура;
6. отбелязва, че услугите по изстрелване в космоса, както и инфраструктурата, която им е нужна, представляват транспортни дейности, които, като такива, следва да бъдат в обхвата на дял VI от Договора от Лисабон, попадайки в компетенцията на комисията по транспорт и туризъм на Европейския парламент; призовава инициативите на Комисията в този конкретен сегмент на космическия сектор да се предприемат изрично на тази правна основа;
7. приветства факта, че член 207, параграф 5, от Договора от Лисабон разширява обхвата на процедурата на одобрение, като включва в него международните споразумения в областта на въздухоплаването; във връзка с това настоятелно призовава за пълно прилагане на членове 83 и 84 от правилника за дейността на Европейския парламент, които позволяват на Парламента да изисква от Съвета да не започва преговори, докато Парламентът не изложи своята позиция, както и да приема препоръки на всеки етап от преговорите, въз основа на доклад от компетентната комисия, които следва да бъдат взети предвид преди приключването на преговорите;
8. призовава при преразглеждане на правилника за дейността на Европейския парламент, с цел привеждането му в съответствие с Договора от Лисабон, да се запази същността на разпоредбите, съдържащи се в членове 83 и 84.

---

¹ ОВ С 193 Е, 17.8.2006 г., стр. 325.

² Приети текстове, P6_TA(2007)0575.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	29.5.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Inés Ayala Sender, Paolo Costa, Arūnas Degutis, Petr Duchoň, Saïd El Khadraoui, Robert Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Brigitte Fouré, Mathieu Grosch, Georg Jarzembowski, Timothy Kirkhope, Sepp Kusstatscher, Jörg Leichtfried, Marian-Jean Marinescu, Willi Piecyk, Paweł Bartłomiej Piskorski, Luís Queiró, Reinhard Rack, Brian Simpson
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Nathalie Griesbeck, Zita Gurmai, Leopold Józef Rutowicz
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Bart Staes

30.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Gerardo Galeote

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от Правилника за дейността на ЕП

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по регионално развитие приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства факта, че по отношение на икономическото, социално и териториално сближаване Договорът от Лисабон поставя Европейския парламент на равна основа със Съвета, като заменя процедурата на одобрение, която се прилагаше изключително по отношение на приемането на общия регламент относно структурните фондове, с така наречената обикновена законодателна процедура – процедурата на съвместно вземане на решения, като значително увеличава законодателните правомощия на Парламента и компетентността на комисията по регионално развитие, промяна, която ще бъде особено значима по отношение на структурните фондове след 2013 г., и по този начин подобрява прозрачността и засилва отчетността на Парламента пред гражданите;
2. счита, че включването на териториалното сближаване като цел на Съюза допълва целите за икономическо и социално сближаване и разширява компетентността на Парламента и комисията по регионално развитие да оценява териториалното въздействие на ключови политики на ЕС; подчертава значението на въвеждането на споделена компетентност между ЕС и държавите-членки в областта на териториалното сближаване и с оглед постигането на бърз напредък в реализирането на тази цел препоръчва комисията по регионално развитие да бъде

изцяло ангажирана във всички дейности в тази област;

3. призовава Съвета и Комисията съвместно с Парламента да определят по-точно понятието и целта за териториално сближаване (включително съответните показатели, методология и инструменти) и, като имат предвид това определение, да отчитат по-добре без понататъшно отлагане териториалното въздействие на всички политики на ЕС, които имат съществено териториално измерение; подчертава, в тази връзка, значението на териториалното сближаване особено при обсъждането на териториалното устройство на Европа, установяването на полицентрична и балансирана градска система и създаването на нови взаимовръзки между градските и селските райони;
4. отбелязва важната роля, която ще има комисията по регионално развитие при определянето на териториалното сближаване и при изграждането на взаимодействие между финансовите инструменти на политиката на сближаване с оглед нейното осъществяване; освен това призовава настоятелно държавите-членки да демонстрират необходимата политическа воля, за да включат целта за териториално сближаване в националните си законодателства;
5. отбелязва като положително, че Договорът от Лисабон дава по-точно и изчерпателно определение на регионите, като например региони в селските райони, региони, изправени пред демографски предизвикателства, крайно отдалечени и трансгранични региони, на които Общността следва да отдели специално внимание при изпълнението на своята политика за сближаване
6. отбелязва като положително, че специалният статут на най-отдалечените региони е потвърден от член 349 от Договора за функционирането на Европейския съюз и понастоящем е посочен в специфичните разпоредби по отношение на държавните помощи;
7. отбелязва, че за политиката на сближаване се отделя един от най-големите дялове от европейския бюджет; изразява твърдо убеждение, че измененията в бюджетната процедура, по-специално свикването на помирителен комитет в случай, че Парламентът приеме изменения на първо четене, създава необходимост от засилване на сътрудничеството между комисията по регионално развитие и комисията по бюджети, по-специално чрез представителство на комисията по регионално развитие на срещите на помирителния комитет;
8. приветства разширяването на принципа на субсидиарност, по-специално по отношение на местните и регионални власти, както и включването на „механизъм за ранно предупреждение“, който следва да даде възможност на националните парламенти да оценяват по-добре съгласуваността на законодателните предложения на Общността с принципите на субсидиарност и пропорционалност; в тази връзка обръща внимание на необходимостта да се засилят връзките между комисията по регионално развитие и националните парламенти, например, чрез разработването и консолидирането на специфични начини за комуникация; счита в това отношение, че участието на местните и регионални органи и парламенти във връзка със субсидиарността би могло да бъде важен елемент и припомня, че това участие зависи от националните разпоредби;

9. отбелязва като положителни общите ценности на Съюза по отношение на услугите от общ икономически интерес, посочени в Протокола относно услугите от общ интерес и в тази връзка подчертава по-специално съществената роля и широката свобода на действие на националните, регионални и местни органи;
10. подчертава значението на комисията по регионално развитие в отношенията между Парламента и Комитета на регионите;
11. призовава Комитета на регионите да изпрати на комисията по регионално развитие становище относно въздействието на Договора от Лисабон върху регионалната политика и върху областите, които са от неговата компетентност.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	29.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 44 -: 3 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Victor Boştinaru, Wolfgang Bulfon, Bairbre de Brún, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Zita Gurmai, Gábor Harangozó, Mieczysław Edmund Janowski, Tunne Kelam, Евгени Кирилов, Constanze Angela Krehl, Florencio Luque Aguilar, Sérgio Marques, Markus Pieper, Pierre Pribetich, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Grażyna Staniszewska, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Bernadette Bourzai, Jan Březina, Den Dover, Emanuel Jardim Fernandes, Fernando Fernández Martín, Francesco Ferrari, Louis Grech, Ramona Nicole Mănescu, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Christa Prets, Jürgen Schröder, Richard Seeber, Bart Staes, László Surján, Manfred Weber
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Manuel Medina Ortega, Nicolae Vlad Popa

27.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ И РАЗВИТИЕ НА СЕЛСКИТЕ РАЙОНИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорност на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон (2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Niels Busk

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по земеделие и развитие на селските райони приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства разширяването на процедурата на съвместно вземане на решения за обхващане на общата селскостопанска политика (ОСП);
2. смята, че въвеждането на обикновената законодателна процедура, т.е. съвместно вземане на решения в областта на ОСП, подобрява демократичната отчетност на Европейския съюз, тъй като Парламентът, представляващ гражданите на Съюза, ще участва равноправно в законодателния процес заедно със Съвета, представляващ държавите-членки;
3. подчертава, че Парламентът е единственото демократично избрано представителство на гражданите на Съюза;
4. счита, че разпоредбите относно селското стопанство се нуждаят от разширяване с цел да се вземе предвид настоящото положение; подчертава освен това, че и за в бъдеще трябва да се дава приоритет на производството на храни с оглед на

сигурността на предлагането на храни в глобален мащаб, без да се изпускат от погледа проблемите, свързани с енергийната сигурност и опазването на околната среда;

5. подчертава, че Парламентът трябва да гарантира, че разпоредбите, необходими за преследване на целите на ОСП се определят със законодателни актове, а не остават за актове, които се приемат самостоятелно от Съвета или от Комисията в рамките на нейните правомощия по отношение на делегираните актове и изпълнителните мерки;
6. подчертава, че цялото настоящо законодателство на Съвета, прието въз основа на член 36 и член 37 от Договора за ЕО ще попада в обхвата на новия член 37, параграф 2, т.е. процедурата на съвместно вземане на решения; това важи по-специално по отношение на четирите основни хоризонтални текста в областта на селското стопанство (единната ООП, Регламента относно преките плащания, Регламента за развитие на селските райони и финансирането на ОСП); посочва още, че законодателството в областта на качеството, биологичното земеделие и дейностите по промоция също ще попадат в обхвата на член 37, параграф 2;
7. счита, че сам по себе си член 37, параграф 3 не съставлява независими правомощия; подчертава, че е необходим акт на съвместно вземане на решение, приет въз основа на член 37, параграф 2, за да се постанови дали и по какъв начин Съветът може да използва правомощията си по член 37, параграф 3;
8. призовава да бъде невъзможно Съветът да предприема мерките, упоменати в член 37, параграф 3, самостоятелно, без да се е консултирал с Парламента;
9. изразява становище, че никой съществуващ акт на Съвета не би могъл да бъде приет въз основа на член 37, параграф 3 и следователно счита обхвата и евентуалното прилагане на съответния параграф за невалидни като обща основа за законодателни актове;
10. отбелязва, че ще се отменят процедурите на комитология, приети въз основа на член 202 от Договора за ЕО; подчертава ключовата роля, която Парламентът трябва да играе по отношение на член 249 В при формулирането на нова рамка на комитологията (т.е. чрез приемане на актове в съответствие с обикновената законодателна процедура), по-специално по отношение на ролята на комитетите в областта на селското стопанство; по тази причина подчертава необходимостта да се гарантира представителство на комисията по земеделие и развитие на селските райони в междуинституционалните преговори, в които ще бъде формулирана новата рамка на комитологията;
11. подчертава, че специализираните комисии на Парламента следва да бъдат включени по подходящ начин в текущите разисквания относно бъдещия режим на комитология съгласно Договора от Лисабон, с цел да улеснят плавния преход от настоящата система към бъдещите разпоредби; счита, че трябва да се гарантира парламентарният контрол върху делегираните актове и изпълнителните мерки;
12. подчертава необходимостта от засилване на отношенията и създаване на по-

интензивен и редовен диалог с националните парламенти, като се има предвид, че Договорът от Лисабон въвежда в член 3б, параграф 3 проверка от страна на националните парламенти на основата на принципа на субсидиарност;

13. подчертава, че Договорът от Лисабон ще е приложим за всички законодателни предложения, които са инициирани към момента на неговото влизане в сила.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 37 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Vincenzo Aita, Peter Baco, Bernadette Bourzai, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Giuseppe Castiglione, Giovanna Corda, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggler, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, James Nicholson, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Petya Stavreva, Witold Tomczak, Donato Tommaso Veraldi, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapałowski
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Liam Aylward, Esther De Lange, Hans-Peter Mayer, Brian Simpson, Struan Stevenson, Kyösti Virrankoski

28.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РИБНО СТОПАНСТВО

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Rosa Miguélez Ramos

(*) Процедура с асоциирана комисия - член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по рибно стопанство приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. отбелязва, че Договорът от Лисабон представлява, в рамките на общата политика в областта на рибарството, съществено изменение на системата за вземане на решения, тъй като от момента на влизането му в сила на 1 януари 2009 г. Парламентът вече няма да бъде само консултативен орган, а ще се превърне, в по-общ аспект, в равнопоставен на Съвета законодател и ще споделя с него правомощията за вземане на решения;
2. счита, че геополитическата, икономическата и социалната конюнктура, както и определянето на стратегически план за действие за опазването и устойчивото развитие на океаните и моретата в Европа и по света (европейска морска политика) са основание за засилване на правомощията за вземане на решения на Парламента в рамките на общата политика в областта на рибарството;
3. счита, че като се има предвид тази нова схема повече не е възможно да се избягва необходимостта от преразглеждане и актуализиране на правомощията на

комисията по рибно стопанство, определени в приложение VI от правилника ѝ, правомощия, които тя има от създаването си през 1994 г. и които не бяха засегнати от голямата реформа на общата политика в областта на рибарството, извършена през 2002 г., и от двете промени в наименованието и съответното вътрешно реструктуриране на бившата генерална дирекция на Комисията, отговаряща за рибарството, отчитащи новите обстоятелства в световен план по отношение на управлението на риболова;

4. мотивира това искане за актуализирането на правомощията на комисията по рибно стопанство с факта, че основните промени, повлияли върху развитието на общата политика в областта на рибарството, включват, освен горепосочената реформа от 2002 г., последователните промени, засягащи средствата, предназначени за рибното стопанство, до изваждането им от раздела за структурните фондове на Общността, преобразуването на споразуменията за риболов в споразумения за партньорство в областта на рибарството, новата роля на регионалните организации за управление на риболова и нарастващото място на Европейския съюз в тях, дълбокото преобразуване на търговията с риболовни продукти, новите техники в риболова и промяната на целите на общото управление на рибното стопанство, което ще трябва отсега нататък да се основава на екосистемен подход в рамките на новата интегрирана морска политика, приета от Съюза;
5. подчертава липсата на последователност, изразяваща се във факта, че се парализира дейността на парламентарна комисия с правомощия за съвместно вземане на решения и поради тази причина препоръчва да се извършат необходимите промени, за да се избегне подобно положение;
6. изразява задоволството си от тази нова схема, при която Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат разпоредбите, необходими за постигането на целите на общата политика в областта на рибарството (член 37, параграф 2 от Договора);
7. счита, че дерогациите от този общ принцип, основаващ се на равнопоставеността на двете институции, и които са строго ограничени до положенията, посочени в Договора, следва да се приведат в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейските общности относно дерогациите от общите норми;
8. отбелязва, че в член 37, параграф 3 от Договора се посочва, от друга страна, че определянето и разпределянето на възможностите за риболов (общ допустим улов и квоти) между държавите-членки попадат в изключителната компетентност на Съвета, като в тази област няма да се изисква участието на Парламента, каквато беше обичайната досега практика;
9. счита, че обхватът на тези изключителни компетентности следва да се анализира в зависимост от съдържанието на предложенията, като на политиката в областта на рибарството се предоставят тези, чиято главна цел е опазването на рибните ресурси;
10. счита, в това отношение, че всеки друг въпрос, който не се отнася до определянето на възможностите за риболов и разпределянето на квотите, и който формално е

включен в регламента за годишния общ допустим улов и квотите, като например въпросите относно техническите мерки или риболовната дейност, а също така и включването на споразумения, приети в рамките на Регионалните организации за управление на риболова (РОУР) със собствена правна основа, ще продължава да се решава в съответствие с обикновената законодателна процедура, тоест процедурата на съвместно вземане на решение;

11. подчертава, че в областта на рибарството Съюзът разполага с компетентност, споделена с държавите-членки, освен що се отнася до мерките за опазване на морските биологични ресурси, които попадат в изключителната компетентност на Съюза; подчертава, че новият договор въвежда система за контрол от страна на националните парламенти на прилагането на принципа на субсидиарност и че в случая на споделена компетентност в областта на рибарството националните парламенти могат, в срок от осем седмици, да изпратят мотивирано становище срещу съответното предложение; подчертава, че Съветът и Парламентът изчакват да изтече този срок, тъй като неспазването на принципа на субсидиарност е основание за завеждане на жалба пред Съда на Европейските общности;
12. отбелязва, че опазването на околната среда попада обикновено в обхвата на споделената компетентност; поради тази причина призовава терминът „морски биологични ресурси”, посочен в член 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и на обстоятелствата, при които тяхното опазване попада в обхвата на общата политика в областта на рибарството, да бъдат ясно определени, за да може да се определи по-точно обхватът на изключителната компетентност;
13. отбелязва изготвянето на нова рамка за одобряване на международните споразумения в областта на рибарството, като основното нововъведение е в процеса на сключване на въпросните споразумения, тъй като в Договора ясно се предвижда, че преди да бъдат сключени от Съвета, те трябва да бъдат одобрени от Парламента; подчертава, че на практика това право на вето разширява и засилва, от гледна точка на Парламента, прилаганите до този момент разпоредби, които засягат единствено споразуменията, имащи съществено въздействие върху бюджета или налагащи създаването на специфична институционална рамка, като споразуменията сключени в рамките на РОУР;
14. счита, че за да е в състояние да изпълнява ролята си при одобряването на споразуменията за партньорство в областта на рибарството, комисията по рибно стопанство на Парламента трябва да получава точна информация от Комисията по време на договарянето на такива споразумения;
15. също така счита за необходимо, както Парламентът неколнократно е отправял искане, комисията по рибно стопанство да участва като наблюдател в съвместните комисии, предвидени в рамките на споразуменията в областта на рибарството, и призовава това условие да се отрази в междуинституционалното споразумение;
16. отбелязва, след преглед на отделните нововъведения по отношение на общата политика в областта на рибарството по силата на новия договор, че:

– в настоящия момент е много трудно да се определи ясно приложното поле на

член 37, параграф 3 от Договора;

- новият договор ще се прилага за всички законодателни разпоредби в ход на приемане в момента на влизането му в сила;
- законодателят (Съветът и Парламентът) разполагат с широко поле за тълкуване и по принцип ще трябва да се изчака развитието на събитията, без да се изключва възможността за сключване на междуинституционално споразумение, което да определи по-точно приложното поле на член 37, параграфи 2 и 3 от Договора.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jim Allister, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Ioannis Gklavakis, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Margie Sudre, Cornelis Visser

4.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагане на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Maria Badia i Cutchet

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по култура и образование приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. с оглед приближаване на Европа до гражданите ѝ, изразява задоволство от факта, че Договорът от Лисабон (чл. 2, точка 124) въвежда спорта сред правните основи на договора за функционирането на Европейския съюз, като в този смисъл променя член 149 от Договора за ЕО;
2. подчертава по-специално, че в областта на спорта Съюзът може да действа с оглед разгръщане на европейското измерение на спорта, свързвайки тясно социалната му и възпитателна функция, поощрявайки равнопоставеността и принципа на откритост в спортните състезания и сътрудничеството между организациите, отговарящи за спорта, както и чрез закрила на физическата и морална неприкосновеност на спортистите, по-специално на най-младите сред тях;
3. приветства разширяването на вземането на решения с квалифицирано мнозинство в областта на културата - процедура, предвидена също така и за спорта, в рамките на обикновената законодателна процедура, за "мерки за подкрепа, координиране или допълване" на националните решения с изключение на всякаква мярка за хармонизиране на националното законодателство;
4. приветства промяната на член 149 от Договора за ЕО, която има за цел да разшири полето на действие на Европейския съюз в областта на младежта и по-специално да насърчава участието на младите хора в демократичния живот на Европа и загрижен

да включи в по-висока степен младите граждани в обществения живот, подчертава значението на инициативите на Европейския съюз и на разработването на политиките, които насърчават и благоприятстват активното участие на младите хора в демократичния живот на всички равнища;

5. потвърждава отново принципите и одобрените мерки от Парламента в резолюцията му от 10 април 2008 г. относно Европейска програма за култура в глобализацията се свят¹ във връзка с включването на културата в програмата от Лисабон по повод на съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Комитета на регионите и Икономическия и социален комитет по същия въпрос;
6. изразява задоволството си от факта, че ДФЕС е съхранил хоризонталния характер на член 151, параграф 4 от Договора за ЕС, който гласи, че "Общността взема предвид културните аспекти при своята дейност по силата на други разпоредби на настоящия договор, по-специално, за да зачита и развива разнообразието на нейните култури";
7. счита, че тази хоризонтална клауза в областта на културата, по примера на нови хоризонтални клаузи, въведени от ДФЕС относно социалното измерение на единния пазар, устойчивото развитие и борбата срещу всякаква форма на дискриминация, може да генерира основни програми за действие, определящи целите, които трябва да бъдат постигнати в областта на културата;
8. счита, че подобни програми за действие трябва да подчертават спецификата на културата в Европа - от една страна като фактор за идентичност, взаимно познаване и гражданство и също така като двигател на европейското изграждане, и от друга страна - като характерна черта на мястото, което ѝ е присъщо в световен мащаб;
9. счита, че е необходимо да се използва всичко, за да се гарантира разработването на европейска информационна и комуникационна политика и отново отправя искане за сключване на междуинституционално споразумение, определящо общите принципи, които биха могли да уреждат сътрудничеството между европейските институции в тази област;
10. като взе предвид важното нововъведение на ДФЕС, което се състои в това, че дава възможност на националните парламенти да бъдат гаранتي за правилното разпределение на правомощията между Европейския съюз и държавите-членки при прилагането на принципа на субсидиарност, насърчава националните парламенти, ако е необходимо, да адаптират графика и методите си на работа, за да гарантират прилагането на принципа на субсидиарност при разглеждането на всяко законодателно предложение на Съюза в областта на културата, аудиовизията, образованието, младежта и спорта, което при целесъобразност трябва да отчети регионалното и местното измерение на предвидените дейности.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 27 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Maria Badia i Cutchet, Katerina Batzeli, Ivo Belet, Guy Bono, Nicodim Bulzesc, Marielle De Sarnez, Věra Flasarová, Milan Gaľa, Claire Gibault, Lissy Gröner, Luis Herrero-Tejedor, Ruth Hieronymi, Mikel Irujo Amezaga, Ramona Nicole Mănescu, Manolis Mavrommatis, Marianne Mikko, Ljudmila Novak, Doris Pack, Christa Prets, Pál Schmitt, Hannu Takkula, Helga Trüpel
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Victor Boștinaru, Jean-Marie Cavada, Den Dover, Ignasi Guardans Cambó, Elisabeth Morin

1.7.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Diana Wallis

(*). Процедура с асоциирани комисии - член 47 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правни въпроси счита, че Договорът от Лисабон има положителен принос за укрепване на правомощията на Парламента, както в областта на законодателството, така и по отношение на контрола върху законодателните, делегираните и изпълнителни правомощия на Европейската комисия, и приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че с Договора от Лисабон на националните парламенти се отрежда значително по-съществена роля при контрола на спазването на принципа на субсидиарност, като се въвеждат два специфични механизма; и в двата случая националните парламенти разполагат с осем седмици (срок, който Комисията е длъжна да им осигури), за да реагират на законодателните предложения; на първо място, ако една трета от членовете на камарите на парламентите в ЕС дадат мотивирано становище, че дадено законодателно предложение не съответства на принципа на субсидиарност, Комисията е длъжна да го преразгледа; на второ място, ако болшинството членове на камарите на парламентите на Съюза дадат мотивирано становище против законопроект с основанието, че той не съответства на принципа на субсидиарност, както Европейският парламент, така и Съветът провеждат гласуване по въпроса преди Парламентът да се произнесе по неговото съществуване на първо четене;
2. счита че – като има предвид, че разпоредбите на Протокола за принципа на

субсидиарност стават приложими по отношение на нови законодателни предложения незабавно след влизането в сила на Договора от Лисабон – в Правилника за дейността на Парламента трябва да бъде въведена съответна вътрешна процедура с цел да се даде възможност последният да се произнесе относно subsidiарността бързо и ефективно и да се гарантира, че мотивираните становища на националните парламенти се разглеждат надлежно и без излишно забавяне на законодателната процедура;

3. подчертава, че спазването на принципа на subsidiарност в законодателството на Общността в съответствие с член 35 понастоящем попада в нейните компетенции и счита, че в случаите когато болшинството национални парламенти са се произнесли против предложение на Комисията, специалната процедура относно subsidiарността би могла да се състои в това комисията по правни въпроси да представя в пленарна зала конкретно предложение относно спазването на принципа на subsidiарност, преди внасяне на предложението в комисия за първо четене в Парламента;
4. изтъква, че Договорът от Лисабон включва ново правно основание за съвместно вземане на решение по отношение на правата на интелектуалната собственост, за което в член 118 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) е предвидено: „В рамките на установяването или функционирането на вътрешния пазар Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват мерки за създаване на европейски права на интелектуална собственост с цел гарантиране на единна защита на правата върху интелектуалната собственост в Съюза, и за въвеждане на централизирани режими за издаване на разрешения, координация и контрол на равнището на Съюза“; изразява съжаление поради факта, че единодушието и обикновената консултация с Парламента се запазват като процедура за вземане на решение по отношение на езиковия режим в областта на правата на интелектуалната собственост;
5. счита, че Комисията следва да се възползва от това ново правно основание с цел да поднови идеята за патент на Европейския съюз и да допълни и укрепи европейското законодателство в областта на правата на интелектуалната собственост;
6. приветства новото правно основание, предвидено в член 298 от ДФЕС, съгласно който „институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открита, ефикасна и независима европейска администрация“, с което се осигурява основата за регламент относно административно-процесуално право на Съюза;
7. счита, че такъв регламент следва да бъде спешно подготвен и изразява намерението си да проучи формата, която би следвало да приеме той, още преди влизането в сила на Договора от Лисабон, като се вземат предвид различните законови практики в държавите-членки;
8. изтъква, че новите разпоредби на Договора относно съдебното сътрудничество по гражданско- и наказателноправни въпроси съдържат правно основание за приемането на мерки за подкрепа за обучението на магистрати и съдебни

служители; застъпва становището, че подобни мерки, които следва да бъдат приемани с процедура на съвместно вземане на решение и могат да включват сближаване на законодателствата на държавите-членки, следва да бъдат разглеждани като спешни предвид загрижеността, изразена в последните доклади на комисията по правни въпроси;

9. изразява съжаление, че по-нататъшният съществен напредък в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси ще бъде значително затруднен, поради ограничаването на обхвата на това сътрудничество от разпоредбите на член 81 от ДФЕС до „въпроси с трансгранично значение“;
10. приветства новата процедура за назначаване на съдии и генерални адвокати в Съда и Общия съд по смисъла на член 255 от ДФЕС, съгласно който решението на националното правителство следва да се предшества от „становище относно годността на кандидатите да упражняват функциите на съдия и генерален адвокат“, изготвяно от седемчленен експертен комитет, един от членовете на който се предлага от Европейския парламент; счита, че в Правилника за дейността на Парламента трябва да се предвиди специална процедура за назначаването на този член на комитета с решение на пленарното заседание, приемано въз основа на становището на компетентната комисия;
11. счита, че новите разпоредби относно законовите актове и нормативната йерархия, по-конкретно относно създаването на делегиран акт, безспорно ще допринесат за повишаване на качеството на европейското законодателство; счита за необходимо, с цел да се улесни прилагането на разпоредбите относно делегираните актове, институциите да се споразумеят за стандартна формулировка, която да бъде редовно използвана в законодателните предложения; счита също така, че е необходимо да се пристъпи колкото е възможно по-скоро към приемането чрез процедура на съвместно вземане на решение на регламент относно изпълнителните актове по реда на член 291 от ДФЕС;
12. като има предвид, че за приспособяване към новия Договор ще бъде необходим определен период от време, счита, че процесът на привеждане на достиженията на правото в съответствие с последното решение за комитологията трябва да бъде спешно завършен преди Договорът от Лисабон да влезе в сила; изразява становището, че след влизането в сила на новия Договор, ще трябва да се проведе ново привеждане в съответствие, за да се вземат предвид делегираните актове, които са много по-сложни от текущата процедура, като изразява и убеждението, че Комисията ще представи необходимите за целта предложения; изтъква, че въпреки че определението на делегираните актове е сходно на понятието „квази-законодателни“ актове, спрямо които се прилага процедурата по регулиране с контрол, на тях не може да се гледа като на две еднакви понятия и поради това счита, че процедурата по привеждане в съответствие, на която вече е даден ход, не може да бъде приемана за прецедент в бъдеще;
13. изразява загриженост относно значителния брой процедури на кодификация, очакващи да бъдат приети от Съвета, който ще трябва да положи сериозни усилия, в случай че се налага кодифицираните актове да бъдат приети преди влизането в сила

на новия Договор;

14. приветства факта, че процедурата на съвместно вземане на решение ще се прилага отсега нататък по отношение на правилниците за длъжностните лица, доколкото това ще позволи на Парламента да участва равноправно със Съвета в хармонизирането на тези правилници; счита, че това ще бъде от особено значение за бъдещия правилник за сътрудниците на членовете на ЕП, който Парламентът реши да разработи и да прилага.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Carlo Casini, Titus Corlăţean, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Neena Gill, Othmar Karas, Piia-Noora Kauppi, Klaus-Heiner Lehne, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Sharon Bowles, Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Eva Lichtenberger, József Szájer, Ieke van den Burg

30.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента по прилагане на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Johannes Voggenhuber

(*) Процедура с асоциирани комисии - член 47 от правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

Договорът от Лисабон: междуинституционално предизвикателство в областта на свободата, сигурността и правосъдието

1. Съществува общо разбиране, че влизането в сила на Договора от Лисабон и на Хартата на основните права на Европейския съюз (Харта на основните права) ще даде възможност на Европейския съюз да стане „ ... пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се зачитат основните права и различните правни системи и традиции на държавите-членки. ” (Член 67 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС)). След като вече няма да бъде ограничавано от специфични цели, какъвто беше случаят с Договора от Маастрихт, пространството на свобода, сигурност и правосъдие (ПССП) ще стане централен елемент от бъдещите отношения между държавите-членки и ЕС. Още повече, че в тази относително нова област, която засяга същината на националните конституционни разпоредби, всички заинтересовани страни на национално и на европейско равнище имат определен интерес да поддържат общ диалог.
2. В тази връзка и за да бъде подготвен Парламентът в момента на влизане в сила на

новия Договор, ще бъде от изключително значение институциите на ЕС да постигнат междуинституционално споразумение, което да обхваща:

- а) нова визия и основни цели, които следва да се постигнат от ЕС след 2009 г.;
- б) нови методи на сътрудничество, включващи националните парламенти в тези политики;
- в) мерките, които следва да бъдат приети, за да се превърне преходът в успех за институциите и за европейските граждани.

Всяка институция следва да адаптира вътрешната си организация и методи, като има предвид междуинституционалната стратегия.

Нова визия и основни цели, които следва да бъдат постигнати от ЕС след 2009 г.

3. Бъдещето на ПССП следва да се очертае от Европейския съвет преди края на 2009 г. Държавите-членки подготвят възможни идеи за оформяне на следващата многогодишна програма, като разискват в рамките на групата на високо равнище „Бъдеще” (Консултативна група на високо равнище относно бъдещето на европейската политика в областта на вътрешните работи). Комисията също така подготвя обширен доклад, който да бъде представен през пролетта на 2009 г. и който би могъл да бъде основа за последващите разисквания в Парламента и в Съвета.

Като има предвид тази програма, Парламентът също би могъл да подготви доклад за оценка преди пролетта на 2009 г.

Парламентът, който ще бъде избран през юни 2009 г., ще може да постигне споразумение за нова законодателна програма за ПССП с новата Комисия и с Европейския съвет, като се базира на приноса на държавите-членки (доклада на групата „Бъдеще”), на приноса на Комисията и на своите препоръки.

4. Бъдещата законодателна програма в областта на ПССП следва да насърчава мерките в областта на полицейското и съдебно сътрудничество по граждански и наказателноправни въпроси, като взема предвид принципа на взаимно признаване на съдебните решения, който е включен в новия Договор, като по този начин улеснява трансграничното сътрудничество между държавите-членки и се стреми към бъдещо европейско наказателно право.
5. В съответствие с този подход би било повече от добре, ако Комисията приеме стратегия, насочена към:
  - а) **засилване на връзките между правилата на Договорите**, които представляват правната основа за определени политики (като предотвратяване на дискриминацията, защита на лицата, търсещи убежище, подобряване на прозрачността, защита на данните, правата на малцинствата и правата на жертвите и на заподозрените лица) **и съответните членове от Хартата на основните права**. Приемането на Хартата на основните права, която има задължителен характер, ще направи възможен прегледа на достиженията на

правото на Общността, като се вземе предвид първостепенното задължение на институциите на ЕС да защитават основните права. Това развитие проличава от въпроса за защитата на данните, който ще се обособи като отделно основно право;

б) установяване на постоянни и по-задълбочени връзки, от една страна, между европейските и националните законодателни органи, и от друга страна, между европейските и националните съдебните органи по въпроси, които са от общата компетентност на ЕС и на държавите членки.

6. Както Парламентът вече препоръча¹, Комисията и държавите-членки следва не само да проверяват съответствието на бъдещите законодателни предложения с Хартата на основните права, но и с всички европейски и международни актове, по които държавите-членки са страна и които се отнасят до основните права. **Хартата на основните права, нейният задължителен характер и целесъобразност, както и присъединяването на Съюза към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи**, също ще доведат до подобряване на спазването на основните права в тази област. Въвеждането на обикновената законодателна процедура също ще стимулира законодателния процес.
7. Многогодишната програма за ПССП следва да продължи да се обсъжда в рамките на ежегоден дебат, който следва да се насочи към защитата на основните права в Европейския съюз, прилагането на Хартата на основните права и зачитането от страна на държавите-членки на ценностите и принципите, посочени в новия член 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).² Тя трябва да се основава на доклади на Съвета, Комисията и Европейската агенция за основните права. Парламентът споделя становището на тройката³, председателстваща Съвета (френското, чешкото и шведското председателство на Съвета), че "до 31 декември 2009 г. следва да се предприеме евентуално преразглеждане на мандата на Агенцията за основните права" и че подобен преглед дава възможност за задълбочаване на сътрудничеството със Съвета на Европа, с неговия генерален-секретар, с комисаря по правата на човека и със съответните комисии на Парламентарната асамблея.

Нови методи на сътрудничество, включващи националните парламенти в политиките по ПССП

8. Основният проблем, с който се сблъсква Парламентът при изпълнение на неговите задължения в рамките на споделените законодателни компетенции със Съвета в областта на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, ще бъде достъпът до релевантна информация в държавите-членки. Поради

---

¹ Вж. Резолюция на Европейския парламент от 15 март 2007 г. относно спазването на Хартата на основните права на в законодателните предложения на Комисията: подход за систематичен и строг контрол (ОВ С 301 Е, 13.12.2007 г., стр. 229).

² Следва да се отбележи, че съгласно настоящия правилник, комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи към Европейския парламент отговаря за повечето от политиките, свързани с ПССП и „системата за предупреждение”, посочена в член 7 от ДЕС.

³ 18-месечна проектопрограма на Съвета, документ на Съвета №. 10093/08.

чувствителния характер на въпросите, които попадат в обхвата на политиките свързани с ПССП, е повече от необходимо да се приложат възможно най-бързо новите разпоредби на Договора относно **прозрачността** в институциите на ЕС и също така да се допусне парламентарен контрол върху поверителна информация като тази, с която борави Европол, Съвместният ситуационен център на ЕС и постоянната комисия по вътрешната сигурност (член 71 ДФЕС). Новият член 15 от ДФЕС, като разширява настоящото правото на достъп до документи на Парламента, на Комисията и на Съвета до всички документи на институциите и агенциите на ЕС (член 255 от Договора за ЕО), ще подобри отчетността на институциите на ЕС именно в тези области.

9. Също във връзка с демократичния контрол, за Парламента ще бъде от изключителна полза:
  - а) да осигури постоянно участие на националните парламенти в процеса на определяне на общите стратегии относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приемането на законодателни мерки или оценката на тяхното въздействие на национално равнище¹.
  - б) да получи официалната позиция на Комисията² във връзка с инициативите на държавите-членки, по-специално по отношение на евентуалните последици от новите правила относно защитата на основните права и опазването на правовия ред в Европа.
  - в) да приобщи гражданското общество, като вземе предвид разпоредбите на Договора от Лисабон относно гражданската инициатива, като информира гражданите за това ново тяхно право и като гарантира, че регламентът, който ще бъде приет с цел прилагането на „гражданската инициатива“, определя ясни, прости и лесни условия за упражняването на това право.
  - г) да приобщи мрежите на гражданското общество, които ще съгласуват действията си с европейските и националните институции във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие (вж. мрежите, свързани с Агенцията за основните права, Европейския форум за наказателно правораздаване и т.н...).
10. В по-обща перспектива ще се разглежда въпросът за начина на изпълнение на разпоредбите на новия Договор относно делегираните и изпълнителни правомощия (членове 290 и 291 от Договора за функционирането на ЕС), по отношение на политиките, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Основният принцип, от който следва да се изхожда, е, че приемането на дадена мярка с потенциално въздействие върху обхвата на защитата на основните права следва да става съгласно режима на делегираните правомощия, който дава на Парламента право да отмени решението.
11. Трябва също да се отбележи, че **сега Парламентът ще бъде приобшен към преговорите и приемането на международни споразумения**, като бъде включено

---

¹ Вж. по-специално член 70 от Договора за функционирането на ЕС.

² Вече има такива примери, съгласно практиката, въведена от бившия член на Европейската комисия Vítorino по време на предишния парламентарен мандат.

измерението „основни права“, например при предаването на лични данни на трети държави. В резултат на това, съответните комисии също следва да установят здрави връзки с партньорските институции в Съвета на Европа, агенциите на ООН и парламентите на трети държави – участници.

Действия във връзка с внесените законодателни предложения в преходния период

12. В преходния период Парламентът ще бъде изправен пред няколко промени, засягащи формата и съдържанието на внесените законодателни предложения. Според комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, Парламентът следва да продължи да настоява за постигането на **междуинституционално споразумение**, което по отношение на внесените законодателни предложения, свързани с 3-тия стълб, следва да предвиди равностойност на процедурата на консултация на първо четене с процедурата на съвместно вземане на решение, така че да бъде възможен пълен съдебен контрол.

Следователно всички внесени предложения, свързани с третия стълб, които имат ограничено въздействие върху основните права и свободи, могат да бъдат приети без отлагане, напр. рамковите решения относно влизането в сила на неприсъствени решения, решението за укрепване на Евроюст и решението относно Европейската съдебна мрежа. Всички тези досиета са важни за подобряването на съдебното сътрудничество.

13. От интерес за Парламента ще бъде също така да се споразумее със Съвета относно отлагането след 1 януари 2009 г. на мерките, **които попадат в обхвата на режима на съвместно вземане на решения и които Парламентът счита за политически нецелесъобразни в настоящия им вид**. Типично предложение, попадащо в тази категория, е предложението за рамково решение относно използване на досиетата на пътниците (PNR – Passenger Name Record) за целите на правоприлагането.
14. Друго внесено законодателно предложение с чувствителен характер, което е засегнато от промените в процедурата, е рамковото решение относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси. Това предложение запълва само отчасти правния вакуум, който ще съществува след премахването на третия стълб. Една от възможностите би била двуетапна стратегия, която да предвижда приемането на настоящото предложение относно третия стълб при условие, че се допълни с нов текст веднага след влизането в сила на Договора от Лисабон.
15. Също така са започнали две процедури в областта на законната миграция, по-точно във връзка с *условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост (Синя карта) и единната процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общия набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка*. В случай, че тези предложения не бъдат приети преди влизането в сила на Договора от Лисабон, процедурата трябва да започне отначало.

16. Въпреки, че някои законодателни предложения очакват да бъдат приети с години, поради невъзможността да бъде постигнато единодушно решение, напр. рамковото решение относно процедурните права в наказателното съдопроизводство, не може да се каже, че те са остарели. Те са по-належащи и необходими от всеки друг път и обикновената законодателна процедура ще предостави възможност за изход от това трудно положение.
17. Друго внесено предложение, което е одобрено от Парламента, се отнася до преобразуването на правната основа на Европол (понастоящем Конвенция) в решение от третия стълб, което ще позволи финансирането на Европол от бюджета на Общността. В случай, че това не бъде прието преди влизането в сила на Договора от Лисабон, Парламентът трябва да започне отначало процедурата, за да преобразува Европол в действителен орган на Общността.
18. Когато държавите-членки прибегват до използването на извънредната процедура за спиране на решение, предвидена в ДФЕС във връзка с наказателноправни въпроси (член 82, параграф 3 и член 83, параграф 3), председателят на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи следва да изпрати писмо до Европейския съвет, в което да опише настоящата позиция, постигната в хода на разискванията на комисията.
19. Както изглежда, най-неотложните инициативи, които Комисията следва да предприеме след 1 януари 2009 г., ще бъдат свързани с:
  - а) задължението на ЕС да ратифицира ЕКЗПЧОС;
  - б) задължението на ЕС да ратифицира договорените международни споразумения, които все още не са сключени съгласно разпоредбите на член 24 от настоящия Договор за ЕС;
  - в) изискванията на Съда на Европейските общности (вж. делото във връзка с регламента относно „черните списъци“);
  - г) създаването на **Европейската прокуратура**, с цел подобряване на ефективността на Евроюст.

Като се изхожда от същата гледна точка, Комисията следва да предприеме инициатива за включването на настоящите законодателни актове от третия стълб с измерение „основни права“ в общностния стълб (напр. Европол). Промяна на правната основа за настоящите инструменти от третия стълб също така ще гарантира правомощията на Съда на Европейските общности преди изтичането на 5-годишния срок (вж. член 10 от Протокола относно преходните разпоредби).

20. Парламентът приветства оценката на тройката, председателстваща Съвета, според която „Принудителните мерки следва да бъдат придружени от съответните правила за укрепване на правата на отделната личност, независимо дали се касае за заподозряно лице, жертва или свидетел. Ще се проучи възможното разширяване на правата на жертвите на база на оценката на Комисията за изпълнението на Рамковото решение относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления. След влизането в сила на Договора от Лисабон, от

Комисията или от държавите-членки ще се очаква да направят предложение за правен инструмент за процесуалните права при наказателни производства.”

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.6.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 43 -: 2 0:
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alvaro, Emine Bozkurt, Philip Bradbourn, Mihael Brejc, Kathalijne Maria Buitenweg, Michael Cashman, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Carlos Coelho, Esther De Lange, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Armando França, Urszula Gacek, Kinga Gál, Patrick Gaubert, Roland Gewalt, Jeanine Hennis-Plasschaert, Lívia Járóka, Ewa Klamt, Magda Kósáné Kovács, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Baroness Sarah Ludford, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Rareş-Lucian Niculescu, Martine Roure, Inger Segelström, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber, Renate Weber, Tatjana Ždanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edit Bauer, Evelyne Gebhardt, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Ona Juknevičienė, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Nicolae Vlad Popa, Johannes Voggenhuber

27.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище: Claire Gibault

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правата на жените и равенството между половете приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава със задоволство, че равенството между жените и мъжете е включено като ценност на Съюза (член 2 от Договора за Европейския съюз) и негова цел (член 3, параграф 3, алинея втора от Договора за Европейския съюз);
2. изразява задоволство от разширяването на обхвата на принципа на интегрирания подход по отношение на равенството между жените и мъжете, който ще се прилага спрямо всички дейности на Съюза, като на този принцип беше посветен конкретен член от общите разпоредби (член 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз), което му придава характер на действителна хоризонтална клауза, приложима спрямо всички сфери на дейност на Съюза;
3. приветства факта, че членове 8, 9 и 10 на ДФЕС ясно посочват, че всички политики на ЕС трябва активно да насърчават социалното включване, социалната защита, равенството между жените и мъжете и недискриминацията;

4. призовава следователно за двоен подход, който да допълва интегрирания подход по отношение на равенството между жените и мъжете при прилагането му, по-точно чрез положителни действия, както и чрез ясни и обвързващи цели и мерки;
5. изразява задоволство от новата процедура, посочена в член 19 на ДФЕС, която предвижда в бъдеще, когато от страна на Съвета (който за съжаление все още трябва да взема решение с единодушие) се приемат мерки за борба с всякакви прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация, да се осигурява съгласието на Европейския парламент;
6. поздравява се за включването в рамките на обикновената законодателна процедура на мерки, насочени към борба с трафика на хора, особено на жени и деца, както и със сексуалната експлоатация (член 79, параграф 2, буква г)) и член 83, параграф 1, алинея втора от ДФЕС);
7. подчертава със задоволство, че Хартата на основните права на Европейския съюз (член 6 от ДЕС) е със същата правна стойност като договорите, което не е пречка за запазването или приемането на мерки, предвиждащи специфични предимства в полза на по-слабо представения пол, като е предвидена и засилена защита на майчинството, по-конкретно в трудовата сфера (членове 23, 33 и 34 от хартата);
8. счита, че тези нови разпоредби дават на Комисията възможност да предлага без отлагане на Съвета и на Парламента законодателни мерки с цел да станат по-ясни и по-ефикасни различните политики на Общността в областта на борбата срещу трафика на жени и деца с цел сексуална експлоатация;
9. приканва Комисията да представи до три години, считано от влизането в сила на Договора от Лисабон, първоначална равностметка за установеното въздействие на този договор в държавите-членки в областта на борбата срещу трафика на хора – и най-вече на жени и деца – с цел сексуална експлоатация;
10. изразява задоволство от декларация 19 относно член 8 на ДФЕС, с която се приканват държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да предотвратяват и наказват всички прояви на насилие, както и да подкрепят и защитават жертвите.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 4 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Věra Flasarová, Claire Gibault, Esther Herranz García, Anneli Jäätteenmäki, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Teresa Riera Madurell, Raül Romeva i Rueda, Eva-Britt Svensson, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Gabriela Crețu, Iratxe García Pérez, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Kartika Tamara Liotard, Маруся Иванова Любчева, Zuzana Roithová, Петя Ставрева, Bernadette Vergnaud
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Ewa Tomaszewska

29.5.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ

на вниманието на комисията по конституционни въпроси

относно новата роля и отговорности на Парламента при прилагането на Договора от Лисабон
(2008/2063(INI))

Докладчик по становище (*): Carlos Carnero González

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по петиции приканва водещата комисия по конституционни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че освен значителните институционални подобрения, съдържащи се в новите договори, за гражданите на ЕС са налице и ясни предимства в резултат на засилването на демократичния надзор и контрол над политиките на Съюза, от една страна, и укрепването на правата на гражданите на ЕС, от друга;
2. обръща внимание на факта, че процедурата по внасяне на петиции, запазена в новия договор, предоставя важно улеснение, като позволява на гражданите на Европа да бъдат активни участници в развитието на Съюза, било индивидуално или чрез доброволни сдружения; изтъква, че такова участие може да се изразява в обръщане на вниманието на Парламента върху ситуации, в които държавите-членки не прилагат правилно законодателството на ЕС, алармиране на Парламента за слабости в действащото законодателство на ЕС, и протест против възможни случаи на неспазване на основните права на гражданите или жителите на ЕС;
3. подчертава ролята и отговорностите на комисията по петиции в тази връзка, и необходимостта от постигане на пълно и ефективно сътрудничество между всички институции и органи на ЕС, както и между всички държави-членки, регионални и местни органи, при предоставяне на отговор и решение на тревогите на гражданите на ЕС, в духа на Договора от Лисабон;

4. отбелязва новите възможности, предоставени на гражданите на ЕС по член 11 от Договора за Европейски съюз, както е изменен с Договора от Лисабон, относно т.нар. „гражданска инициатива”, който предоставя възможност на не по малко от един милион граждани от няколко държави-членки да приканят Комисията да изготви нов законодателен акт, необходим за прилагане на Договорите;
5. изразява решимост да гарантира, че регламентът, който предстои да се приеме за прилагане на „гражданската инициатива”, определя ясни, прости и лесни за гражданите условия, така че те да упражняват това свое гражданско право; счита, че комисията по петиции следва да бъде включена в по-голяма степен в инициативите на гражданите и би могла да действа като платформа за насърчаване на индивидуални инициативи и на самото право на инициатива, като същевременно признава, че Комисията е единственият адресат на гражданските инициативи; счита, че в регламента за прилагане трябва да се предвидят механизми, които да дават на Парламента правото да приема позиция и, ако е целесъобразно, да поема такива инициативи;
6. отбелязва, че той самият е вече на разположение на гражданите, които могат да внесат петиция с искане Парламентът да упражни правото си по член 192 от Договора за ЕО да прикани към законодателна инициатива, и че нищо не би възпрепятствало гражданите, ако желаят, да отправят едно и също искане за европейски акт както към Европейската комисия - като гражданска инициатива, така и към Европейския парламент - като петиция;
7. счита, че Парламентът трябва да проучи как би могъл да изработи подходящи процедури за следене и подкрепа на гражданските инициативи, и изразява увереност, че комисията по петиции, която вече има богат опит в работата по въпроси, вълнуващи гражданите, следва да играе ключова роля в такива процедури;
8. приветства провъзгласяването на Хартата на основните права и признаването на правата, свободите и принципите, установени с нея за всички граждани на ЕС, и по-специално различните права, свързани с живота, човешкото достойнство, равенството, справедливостта, свободата и частната собственост; изразява решимост да изясни с останалите институции, че пряката приложимост на Хартата по отношение на действия на държавите-членки не се ограничава ненужно поради широко тълкуване на ограниченията, определени по отношение на това в хоризонталните разпоредби на Хартата, и по-конкретно в член 51 от нея, който изисква държавите-членки да прилагат Хартата само когато прилагат законодателство на ЕС;
9. отбелязва, че по-доброто правно положение на Хартата на основните права, както и разширяването на обхвата на действията, които могат да бъдат предмет на процедура за нарушение, особено в областта на правосъдието и вътрешните работи, ще имат пряко въздействие върху работата на комисията по петиции по упражняване на парламентарен контрол от името на гражданите;
10. отбелязва, че включването в член 298 от ДФЕС на правно основание за доброто управление и приемането на регламенти за неговото прилагане ще отговорят на отдавна отправения призив на Европейския омбудсман и на Европейския парламент

за единна административноправна система за европейската администрация, и призовава комисията по петиции да бъде включена като пълноправен участник в процедурата по приемане на въпросните регламенти.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	27.5.2008
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 1 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Sir Robert Atkins, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Alexandra Dobolyi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, David Hammerstein, Marian Harkin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lasse Lehtinen, Marcin Libicki, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Willy Meyer Pleite, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Frank Vanhecke, Diana Wallis, Rainer Wieland
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Marie-Hélène Descamps, Henrik Lax, Grażyna Staniszevska, Margie Sudre
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Christopher Beazley, Tunne Kelam, Vytautas Landsbergis

ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТЕН КОНТРОЛ

Г-н Jo Leinen, член на ЕП
Председател на комисията по
конституционни въпроси
Европейски парламент
Брюксел

Уважаеми г-н Leinen,

Относно: становище на комисията по бюджетен контрол под формата на писмо относно доклада на комисията по конституционни въпроси относно новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон

В работния си документ от 3 април 2008 г. Вие приканвате комисиите да представят своите становища въз основа на два основни въпроса:

- 1) Кои са политическите приоритети на комисията с оглед използването на новите правомощия на Парламента, предвидени в Договора от Лисабон?
- 2) Как предвижда комисията да се справи с прехода от консултации към съвместно вземане на решения в законодателните процедури и с другите процедурни промени?

Вашите въпроси засягат преди всичко чисто законодателните комисии. Ето защо комисията няма да представи официално становище. Промените в сферата на компетентност на моята комисия включват следното:

- Изтъква се **отговорността на държавите-членки** за изпълнението на бюджета (член 317 ДФЕС)¹. На този етап не са известни практическите последици от тези разпоредби.
- Комисията представя **доклад за оценка на финансите на Съюза**, който се проверява от Парламента в рамките на процедурата по освобождаване от отговорност (членове 318 и 319 от ДФЕС).
- Приемането на финансовия регламент няма вече да се извършва съгласно процедурата на консултация, а съгласно обикновената законодателна процедура, т.е. процедурата на съвместно вземане на решение (член 322 ДФЕС). В резултат на новите разпоредби относно многогодишната финансова рамка (член 312 от ДФЕС) и финансовата регламентация (член 322 от ДФЕС)

---

¹ Номерацията отговаря на консолидирания текст на Договора от Лисабон, публикуван в ОВ С 115, 9.5.2008 г., стр. 1.

междуинституционалното споразумение относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ще трябва да бъде преразгледано.

- Усилва се правното основание за приемането на мерки в областта на *предотвратяването и борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза* (член 325 от ДФЕС).
- Договорът от Лисабон предвижда също възможността за учредяване на *Европейска прокуратура* с цел борба с престъпленията, засягащи финансовите интереси на Съюза (член 86 от ДФЕС).

С уважение

Herbert Bösch

Председател на комисията по бюджетен контрол

**ПРИЛОЖЕНИЕ: ПИСМО ОТ КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ,
ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА**

Председателят

Г-н Jo Leinen
Председател
Комисия по конституционни въпроси
Брюксел

Брюксел,

Ref.: D(2008)27597
GC/mlt

Относно: доклад по собствена инициатива (INI) на комисията по конституционни въпроси относно „Новата роля и отговорности на Европейския парламент при изпълнението на Договора от Лисабон“
Становище на комисията по промишленост, изследвания и енергетика (ITRE)
под формата на писмо

Уважаеми г-н Leinen, уважаеми колега,

Като се позовавам на Вашето писмо от 13 март 2008 г., бих желала да Ви информирам, че комисията по промишленост, изследвания и енергетика взе решение да не определя официален докладчик, но ме упълномощи да съобщя чрез писмо, в качеството си на председател, становището на комисията по промишленост, изследвания и енергетика. Това писмо е съгласувано с координаторите на ITRE.

Що се отнася до „двата основни въпроса“, т.е. приоритети на ITRE предвид новите правомощия на Парламента и прехода от консултация към съвместно вземане на решение, поставени в работния документ, приложен към посоченото писмо, и въз основа на текста на Договора от Лисабон, публикуван в ОВ С306 от 17 декември 2007 г., искам да изкажа следните съображения:

Енергетика

Това е приоритетна политика за моята комисия, тъй като за енергетиката ще има вече отделен дял XX в Договора и съответно правна основа (член 176 А). Следва да се отбележи обаче, че докато по правило ще се прилага „*обикновената законодателна*

процедура“, решенията по енергийните въпроси остават в компетенцията на държавите-членки. Освен това мерките с фискален характер ще продължават да изискват консултация с Европейския парламент и единодушие в Съвета.

Съществува клауза за солидарност, която следва да се отбележи. Тя ще се прилага *„ако възникнат сериозни затруднения при снабдяването с определени продукти, а именно в областта на енергетиката“* (член 100, параграф 1).

Използвам случая да Ви информирам, че моята комисия е посветила всички свои налични средства на подготовката за своевременното гласуване на енергийния пакет за газ и електроенергия, както и на изменението на климата (директива за възобновяемите източници). Това ще позволи на Европейския парламент да има достатъчно време да приеме позицията си на първо четене и на Съвета да приеме своята позиция дори преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Това е от значение за законодателната ни дейност, преди всичко с оглед на прилагането на Протокола за принципа на субсидиарност, и следователно националните парламенти следва да бъдат консултирани относно всички законодателни предложения, висящи на 31 декември 2008 г..

Договор за Европейска общност за атомна енергия

Склонна съм да вярвам, че Договорът за Евратом остава за момента незаменима правна рамка и отбелязвам, че Договорът от Лисабон не въвежда значителни изменения в него.

Фактически към Договора от Лисабон се добавя Протокол № 12, с който се прави опит за адаптиране на Договора за Евратом с цел отчитане на общите разпоредби, посочени в останалите договори, като например институционални и финансови разпоредби. Добавянето на Протокол № 12 към Договора от Лисабон прави текста неясен и много сложен вследствие на многобройните препратки и отмяната на някои членове от Договора за Евратом. Ето защо желателно би било да се приведе още веднъж становището на ITRE относно необходимостта от консолидиран текст на Договора за Евратом.

Електронни комуникации и информационно общество

Извън прилагането на Протокола за принципа на субсидиарност и в този сектор, влизането в сила на Договора от Лисабон няма да бъде свързано с големи промени в тази област. Следователно член 95 от настоящия Договор ще остане правното основание за приемането на законодателни актове, като се прилага обикновената законодателна процедура.

Но за да бъде законодателството в тази област *„подготвено за бъдещето“* и приспособимо към технологичните изменения, важна роля ще играят делегираните и изпълнителните актове (Договор от Лисабон, членове 249 Б и 249 В). Вследствие на това съществува известна несигурност относно въздействието на новия режим и необходимата адаптация върху текущите законодателни процедури.

Научни изследвания, технологично развитие и космическо пространство

Бих желала да обърна вниманието Ви върху следните разпоредби на Договора от Лисабон: Изменените членове 163, 165 и 155 на Договора за ЕО следва да се считат за подобрения, тъй като те укрепват научните и технологични основи чрез създаването на *европейско изследователско пространство*. Фактически „*мерките, необходими за създаването на европейското изследователско пространство*“ се приемат „*в съответствие с обикновената законодателна процедура*“ (член 166, параграф 5).

Следва обаче да се отбележат трите потенциално спорни въпроса между Европейския парламент и Съвета:

а) споразумения между ЕС и трети страни или международни организации (член 170) няма да попадат в обхвата на член 300, тъй като процедурата по вземане на решение не е посочена изрично;

б) запазването на членове 171 и 172 относно създаването на смесени предприятия би означавало продължаването на процедурата на консултации при създаването на агенции и вероятно едно такова запазване не би отговаряло на духа на правните актове на Съюза;

в) докато „*многогодишната рамкова програма*“ ще се приема „*в съответствие с обикновената законодателна процедура*“ (член 166, параграф 5), „*специфичните програми*“ ще се приемат „*в съответствие със специална законодателна процедура*“, която предвижда обикновена консултация с Европейския парламент (член 166, параграф 4).

Космическо пространство

Въпреки тези опасения, моята комисия изрази задоволството си от включването на разпоредба относно европейска космическа политика (член 172а) в раздела Научни изследвания и технологично развитие и приветства предоставената на Парламента и Съвета възможност да приемат, в съответствие с обикновената законодателна процедура, необходимите мерки за установяване на европейска космическа програма.

Моята комисия счита също така, че думите „*като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки*“ (член 172 а, параграф 2) може да създадат някои пречки за изпълнението на обща европейска космическа политика.

Изследователски фонд за въглища и стомана

Бих желала да обърна вниманието на вашата комисия на Протокол № 11 относно *Изследователския фонд за въглища и стомана*, който въвежда процедурни разпоредби, които няма да засилят участието на Европейския парламент в процеса на вземане на решения (запазва се *процедурата на консултация*).

Промисленост

Считам, че измененията на съществуващите разпоредби в Договора (член 157) няма да навредят на съществуващата структура, тъй като промишлеността попада в кръга на компетентността на ЕС за подпомагане, координиране или допълване на действията на държавите-членки. Съществува обаче условието „*като се изключва всякакво хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите-членки*“ (член 157, параграф 3), което може да се тълкува като означаващо края на общ подход към промишлеността. На практика обикновената законодателна процедура ще се прилага за „*специфични мерки в подкрепа на действията на държавите-членки*“ (член 157, параграф 3). Все пак Европейският парламент няма да вземе участие в процеса на вземане на решение, когато предприемането на координирани действия се счете за необходимо; той ще се държи в течение (член 157, параграф 2).

Хоризонтални въпроси

Две неща следва да бъдат споменати във връзка със законодателни предложения, които понастоящем са висящи или за които е вероятно да бъдат внесени за разглеждане до влизане в сила на Договора от Лисабон:

а) процедурата по комитология се прилага широко по отношение на предложения, попадащи в компетенциите на ITRE. Ето защо е желателно ЕП да настоява за незабавна отмяна на Директива 1999/468/ЕО на Съвета, както и за това, непосредствено след влизане в сила на Договора от Лисабон да се започне ново и генерално „*привеждане в съответствие*“ на цялото съществуващо законодателство.

б) националните парламенти са получавали от Комисията законодателните предложения по процедурата за съвместно вземане на решения, тъй като неофициално последната им е изпращала предложенията си от 2006 г. насам. Отговорът на националните парламенти е бил променен и изпращан директно до Комисията, но не на Европейския парламент, дори не за сведение. Това би могло да се разглежда като липса на прозрачност и на тясно сътрудничество.

Във връзка с това, предвид Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти и Протокол № 2 относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност и на споменатата в предишния параграф специална практика, следва да бъде намерено справедливо политическо решение, за да се уважи духа на Договора от Лисабон, каквито и да са правните тълкувания и практическите условия за текущите процедури на съвместно вземане на решения при влизане в сила на новия Договор що се отнася до новия процедурен елемент на консултация на националните парламенти.

С уважение

Angelika Niebler

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	9.3.2009 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 19 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Enrique Barón Crespo, Bastiaan Belder, Richard Corbett, Jean-Luc Dehaene, Andrew Duff, Anneli Jäätteenmäki, Aurelio Juri, Martin Kastler, Timothy Kirkhope, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Adrian Severin, József Szájer, Riccardo Ventre, Johannes Voggenhuber, Andrzej Wielowieyski
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Costas Botopoulos, Catherine Boursier, Elmar Brok, Carlos Carnero González, Panayiotis Demetriou, Sirpa Pietikäinen, György Schöpflin